

௨
சிவமயம்

அமரர். திருமதி ஆறுமுகம் சீவ்னம்மா

எவர்களின் சிவபதம்பேறு குறித்த

“ அம்மா ஆத்ம ஜோதி ”

‘தோத்திரப் பாடல்கள்’

25.11.2018

உ
சிவமயம்

முங்குதேவீ 02 ம் வட்டாரத்தைப்
பிறப்பிடமாகவும்,

வாழ்ப்பதி, கொக்குவில் கிழக்கை
வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அமரர்.

திருமதி ஆறுமுகம் சின்னம்மா

அவர்களின் சிவாதப்பேறு குறித்த

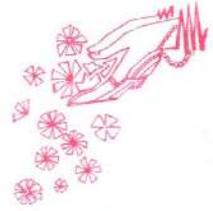
அம்மா ஆத்ம ஜோதி

“தோத்திரப்பாடல்கள்”

25.11.2018

சுமர்ப்பணம்

அன்பாய், அகல் விளக்காய்
விளக்கின் ஜோதியாய்
பண்பின் உறைகிடமாய்
பாசத்தின் சிகரமாய்
தென்றலாய், தண் திலவாய்
கலங்கரை விளக்காய்
புகழின் உறைகிடமாய்
வாழ்ந்தீர்கள்
உங்கள் பாதக் கமலங்களுக்கு
இந் நாமம் இந் நூலும்
சுமர்ப்பணம்

குடும்பத்தினர்

உ
சிவமயம்

“தாயிற் சிறந்ததொரு கோயிலுமில்லை”

தோற்றம்

1927

-

09

-

07

மறைவு

2018

-

10

-

26

அமரர். திருமதி ஆறுமுகம் சின்னம்மா

நிதி வெண்பா

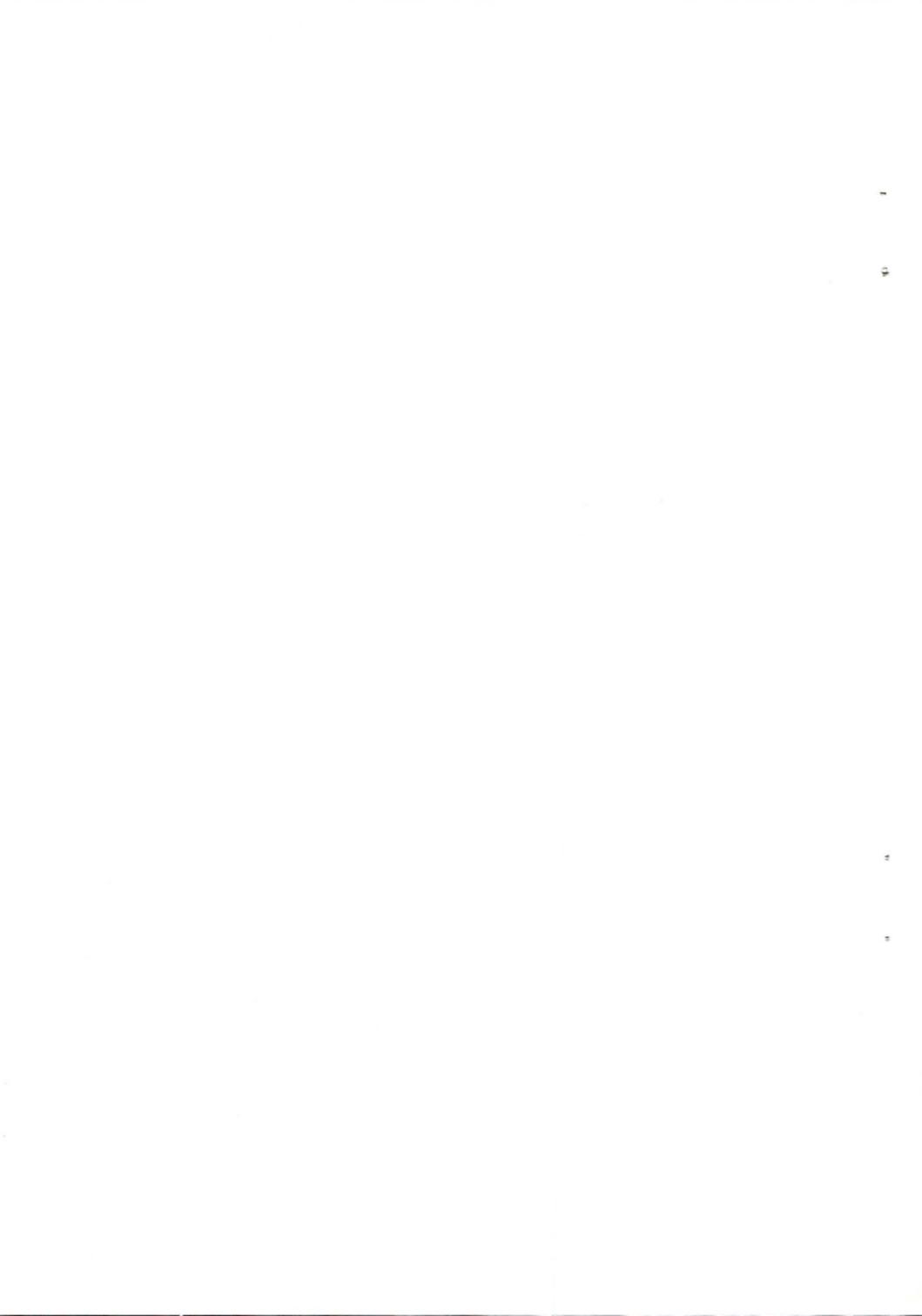
ஆண்டு விளம்பி திங்கள் சேர் ஐப்பசி ஒன்பதில் - ஞாண்டு புகழ்
கார்த்திகை நட்சத்திரமும் அபரபக்க ஐதியை நிதியும்
ஆறுமுகம் மனையாள் சின்னம்மா
அடைந்தார் தப்பாமல் சிவன் கழல் சென்று.

உ
சிவமயம்

“அன்னையும் பிதாவும் முன்னெறி தெய்வம்”

ஆறுமுகம் சின்னம்மா
தம்பதிகள்

உ

சிவமயம்

பஞ்ச புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் துதி

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றன்னை ஞானக்கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலரான்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது - பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனி தும்பிக்கை யான்பாதம்
தப்பாமல் சார்வார் தமக்கு.

தேவாரம்

வேயறு தோளிபங்கள் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள் காங்கை முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
சனிபாம் இரண்டும் உடனே
ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

சூழ்த்தரு வல்வினையும் உடல் தோன்றிய பல்பிணியும்
பாழ்பட வேண்டுதிரேல் மிக ஏத்துமின் பாய்புனலும்
போழிள வெண்மதியும் அனல் பொங்கரவம் புனைந்த
தாழ்சடை யான்பனந்தாள் திருத் தாடகை யீச்சரமே.

கூற்றாயின வாறு விலக்ககிலீர் கொடுமைபல
செய்தன நானறியேன்
ஏற்றாய் அடிக்கே இரவும்பகலும் பிரியாது
வணங்குவன் எப்பொழுதும்
தோற்றாதென் வயிற்றின் அகம்படியே
குடரரோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றேன்அடி யேன்அதி கைக்கெடில
வீரட்டானத் துறை அம்மானே..

அன்னம் பாலிக்கும் தில்லைச்சிற் றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிசை
என்னம் பாலிக்கு மாறுகண் டின்புற
இன்னம் பாலிக்கு மோஇப் பிறவியே.

கருவுற்ற நாள்முத லாகவுன் பாதமே காண்பதற்கு
உருகிற் றென்னுள்ளமும் நானும் கிடந்தலந்தெய்த்தொழித்தேன்
திருவெற்றியூரா திருவால வாயா திருவானூரா
ஒரு பற்றிலா மையும் கண்டிரங்காய் கச்சியே கம்பனே.

தில்லைவாழ் அந்தணரதம் அடியார்க்கும் அடியேன்
திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்
இல்லையே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்
இளையான்றன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்பொருளுக் கடியேன்
விரிபொழில்சூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டர்க் கடியேன்
அல்லிமென் முல்லையந்தார் அமர்ந்திக் கடியேன்
ஆனூரன் ஆனூரில் அம்மானுக் காளே.

திருவாசகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்தவா ரமுதே
பொய்மையே பெருக்கி பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் றனக்கு
செம்மையே யாய சிவபதம் அளித்த
செவ்வமே சிவபெருமானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

அன்றே எந்தன் ஆவியும் உடலும்
உடமை எல்லாமும்
குன்றே அணையாய் என்னை ஆட்கொண்ட
போதே கொண்டிலையோ?
இன்றோ ரிடையுறெனக் குண்டோ
எண்தோள் முக்கண் எம்மானே
நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய்
நானோ இதற்கு நாயகமே.

ஞானக் கரும்பின் தெளியைப் பாகை
நாடற் கரிய நலத்தை நந்தாத்
தேனைப் பழுச்சுவை ஆயினானைச்
சித்தம் புகுந்துதித் திக்கவல்ல
கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
கூத்தனை நாத்தமும் பேறவாழ்த்திப்
பானல் தடங்கண் மடந்தைநல்லீர்
பாடிப் பொற்சண்ணம் இடித்து நாமே.

நானேயோ தவஞ் செய்தேன் சிவாயநமஎனப் பெற்றேன்
தோனாயின் அமுதமுமாய்த் தித்திக்கும் சிவபெருமான்
தானேவந் தெனதுள்ளம் புகுந்து அடியேற்கு அருள்செய்தான்
ஊன்ஆரும் உயிர்வாழ்க்கை ஒறுத்துஅன்றே வெறுத்திடவே.

பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினும் சாலப்
பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செவ்வமே ! சிவபெரு மானே!
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே!

தவமே புரிந்திலன் தண்மலர் இட்டுமுட் டாதிறைஞ்சேன்
அவமே பிறந்த அருவினை யேன்உனக் கன்புள்ளாஞ்
சிவமே பெறுந்திரு எய்திற் றிலேன்றின் திருவடிக்காம்
பவமே அருளுகண்டாய் அடியேற்கெம் பரம்பரனே.

வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்டு
ஆழ்கின்றாய் ஆழாமற் காப்பானை ஏத்தாதே
கூழ்கின்றாய் கேடுனக்குச் சொல்கின்றேன் பல்காலும்
வீழ்கின்றாய் நீஅவலக் கடலாய வெள்ளத்தே.

செழுங்கமலத் திரளானின் சேவடிசேர்ந் தமைந்த
பழுத்தமனத் தடியர்உடன் போயினர்யாம் பாவியேன்
புழுக்கணுடைப் புன்குரம்பைப் பொல்லாக் கல்வி ஞானமிலா
அழுக்குமனத் தடியேன் உடையாய்உன் அடைக்கலமே.

திருவிசைப்பா

நீறணி பவளக் குன்றே நின்ற
நெற்றிக் கண்ணுடையதோர் நெருப்பே
வேறணி புவன போகமே யோக
வள்ளமே மேருவில் வீரா
ஆறணி சடையெம் மற்புதக் கூத்தா
வம்பொன் செய் அம்பலத்தரசே
ஏறணி கொடியெம் மீசனே யுன்னைத்
தொண்டனே னிசையு மாறிசையே.

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவரறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மணமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றவஞ் சிவனைத்
திருவீழி மிழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டு கண்டுள்ளங்
குளிரவென் கண்குளிர்த் தனவே.

ஏக நாயகனை இமயவர்க் கரசை
ஏன்னுயிர்க் கமுதினை எதிரில்
போக நாயகனைப் புயல்வணற் கருளிப்
பொன்னெடுங் சிவிகையா வுர்ந்த
மேக நாயகனைப் மிகுதிரு வீழி
மிழலை விண்ணிழி செழுங் கோயில்
யோகநா யகனை யன்றிமற் றொன்றும்
உணண்டென உணர்கிலேன் யானே.

நையாத மனத்தினனை நைவிப்பான் இத்தெருவே
 ஐயாநீ உலாப்போந்த அன்றுமுதல் இன்றுவரை
 கையாரத் தொழுதருவி கண்ணாரச் சொரிந்தாலும்
 செய்யாயோ அருள்கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே.

ஒளிவளர் விளக்கே! உலப்பிலா ஒன்றே!
 உணர்வுகூழ் கடந்ததோர் உணர்வே!
 தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே!
 சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!
 அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே!
 அம்பலம் ஆரங்காக
 வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
 தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

அன்ன நடையார் அமுத மொழியார்
 அவர்கள் பயில்தில்லைத்
 தென்னன் தமிழும் இசையும் கலந்த
 சிற்றம்பலம் தன்னுள்
 பொன்னும் மணியும் நிரந்த தலத்துப்
 புலித்தோல் பியிற்கு இட்டு
 மின்னின் இடையாள் உமையாள் காண
 விகிர்தன் ஆடுமே.

தனதனற் றோழா சங்கரா சூல
 பாணியே தாணுவே சிவனே
 கனகநற் றானே கற்பகக் கொழுந்தே
 கண்கள்மூன் றுடையதோர் கரும்பே
 அனகனே குமர விநாயக சனக
 அம்பலத் தமரசே கரனே
 உனகழல் இணையென் நெஞ்சினுள் இனிதாத்
 தொண்டனேன் நுகருமா நுகரே.

திருப்பல்லாண்டு

சொல்லாண்டசூருதிய் பொருள் சோதித்த
தூய்மனத் தொண்டருன்னீர்
சில்லாண்டிற் சிதையுஞ் சில தேவர்
சிறுநெறி சேராமே
வில்லாண்ட கனகத் திரண்மேரு
விடங்கன் விடைப்பாகன்
பல்லாண்டென்னும் பதங்கடற்தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள்
மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்
கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிசுடி ஈசற்கு
ஆட்செய்மின் குழாம் புகுந்து
அண்டங்கடந்த பொருளள இல்லதோர்
ஆனந்த வெள்ளப் பொருள்
பண்டும் மின்றும் மென்ற பொருளன்றே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோக
நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன்
பெற்றதார் பெறுவாருலகில்
ஊருமுலகுங் கழற வழறியுமை
மண வாளனுக்காள்
பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசு
நாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே

மன்னுக தில்லை வளர்கநம்
 பக்தர்கள் வஞ்சகர் போய்அகல
 பொன்னின் செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து
 புவனியெல்லாம் விளங்க
 அன்னநடை மடவாள் உமை கோன்
 அடியா முக்கருள் புரிந்து
 பின்னைப் பிறவி அறுக்க நெறி தந்த
 பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

சேவிக்க வந்தயன் இந்திரன்
 செங்கண்மால் எங்குந் திசைதிசையன
 கூவிக் கவர்ந்து நெருங்கிக்
 குழாங் குழமாய் நின்று கூத்தாடும்
 அவிக் கமுதைஉன் ஆர்வத்
 தனத்தினை அப்பனை ஒப்பமரர்
 பாவிக்கும் பாவகத்து அப்புறத்
 தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அமுதிடப்
 பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
 மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
 மன்னிய தில்லை தன்னுள்
 ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற தில்லைச்
 சிற்றம் பலமே இடமாகப்
 பாலித்து நட்பம் பயிலவல் லானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே!

நிட்டையி லாவுடல் நீத்தென்னை ஆண்ட நிகரிலா வண்ணங்களுந்
 சிட்டன் சிவனடியாரைச் சீராட்டுந் திறங்களுமே சிந்தித்து
 அட்டமூர்த திக்கென் அகம்நெக ஊறும் அமிர்தினுக்கு ஆநெழில்
 பட்டனுக்கு என்னைத் தன்பாற்படுத்தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே!

திருப்புராணம்

சென்றகா லத்தின் பழுதிலாத் திறமும்
 இனிஎதிர் காலத்தின் சிறப்பும்
 இன்றெழுந் தருளப் பெற்றபேறி தினால்
 எற்றைக்கும் திருவரு ளடையோம்
 நன்றியில் நெறியில் அழுந்திய நாடும்
 நற்றமிழ் வேந்தனும் உய்ந்து
 வென்றிகொள் திருநீற் றொளியினில் விளங்கும்
 மேன்மையும் படைத்தனம் என்றார்.

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப் பின்வேண்டுகின்றார்
 பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
 மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும் நான் மகிழ்ந்துபாடி
 அறவா நீ ஆடும்போது உன்அடியின் கீழ் இருக்க என்றார்.

ஆதியாய் நடுவு மாகி அளவிலா வளவு மாகிச்
 சோதியாய் உணர்வுமாகித் தோன்றிய பொருளுமாகிப்
 போதியா வேக மாகிப் பெண்ணுமா யானு மாகிப்
 போதியா நிற்கும் தில்லைப்பொதுநடம் போற்றி போற்றி.

தீயவை புரிந்தாரேனும் குமரவேள் திருமன் உற்றால்
 தூயவராகி மேலை தொல்கதி யடைவர் எண்கை
 ஆய்வுங் வேண்டும் கொள்ளோ அடுசுமர் இன்னாட் செய்த
 மாயையின் மகனும் மன்றோ வரம்பிலா அருள் பெற்றுய்ந்தான்.

சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்
 பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினில் ஓங்கிய ஞானம்
 உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய மெஞ்ஞானம்
 தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாம் உணர்ந்தார் அந்நிலையில்

ஐந்து பேரறிவும் கண்களே கொள்ள
 அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
 சிந்தையே ஆகக் குணமொரு மூன்றும்
 திருந்துசாத் துவிகமே யாக
 இந்துவாழ் சடையான் ஆடுமானந்த
 எல்லையிற் தனிப்பெரும் கூத்தின்
 வந்தபே ரின்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
 மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார்.

தீயவை புரிந்தாரேனும்
 குமரவேள் திருமன் உற்றால்
 தாயவராகி மேலை
 தொல்கதி யடைவர எண்கை
 ஆய்வுங் வேண்டும் கொள்ளோ
 அடுசமர் இன்நாட் செய்த
 மாயையின் மகனும் மன்றோ
 வரம்பிலா அருள்பெற்றுய்ந்தான்

ஞானத்தின் திருவுருவை நான்மறையின் தனித்துணையை
 வானத்தின் மிசையின்றி மண்ணில்வளர் மதிக்கொழுந்தைத்
 தேன்நக்க மலர்க்கொன்றைச் செஞ்சடையார் சீர்தொடுக்கும்
 கானத்தின் எழுபிறப்பைக் கண்களிப்பக் கண்டார்கள்.

தூய வெண்ணீறு துதைந்தபொன் மேனியுந் தாழ்வடமும்
 நாயகல் சேவடி தைவருஞ் சிந்தையும் நைந்துருகிப்
 பாய்வது போலன்பு நீர்பொழி கண்ணும் பதிகச் செஞ்சொல்
 மேயசெவ் வாயு முடையார் புகுந்தனர் வீதியுள்ளே.

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத்துறை விளங்க
 பூதபரம்பரை பொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தழகு
 சீதவள வயற்புகலித் திருஞானசம்பந்தர்
 பாதமலர் தலைக் கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

திருப்புகழ்

துள்ளுமத வேள்கைக் கணையாலே
தொல்லை நெடு நீலக் கடலாலே
மெள்ளவரு சோலைக் குயிலாலே
மெய்யுருகு மாணைத் தழுவாயே
தெள்ளு தமிழ் பாடத் தெளிவோனே
செய்ய குமரேசத் திறலோனே
வள்ளல் தொழு ஞானக் கழலோனே
வள்ளி மணவாளப் பெருமாளே

ஏறுமயில் ஏறிவிளை யாடுமுகம் ஒன்றே
ஈசனுடன் ஞானமொழி பேசுமுகம் ஒன்றே
கூறும்அடி யார்களவினை தீர்க்கும் முகம் ஒன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுகம் ஒன்றே
மாறுபடு சூரரை வதைத்த முகம் ஒன்றே
ஆறுமுகமான பொருள் நீயருள வேண்டும்
ஆதியருணாசலம் அமர்ந்த பெருமாளே.

இசைந்த ஏறும் கரியுரி போர்வையும். எழில் நீறும்
இலங்கு நூலும் புலியதனாடையும் மழுமானும்
அசைந்த தோடும் சிரமணிமாலையு முடிமீதே
அணிந்த ஈசன் பரிவுடன் அருளிய குகநாதா
உசந்த சூரன் கிளையுடன் வேரற முனிவோனே
உகந்த பாசக் கயிறொடு தூதுவர் நலியாதே
அசைந்த போதென் துயர்கெட மாமயில் வரவேணும்
அமைந்த வேலும் புயமிசை மேவிய பெருமாளே.

இறவாமற் பிறவாமல் எனையாள்சற் குருவாகிப்
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைதட தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசற் குமரேசா
கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமாளே.

முத்தைத் தரு பக்தித் திருநகை
 அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண
 முத்திக் கொரு வித்துக்குருபர எனவோதும்
 முக்கட் பரமற்குச் சுருதியின்
 முற்பட்டது கற்பித் திருவரு
 முப்பத்து முவர்க்கத்தமரரு - மடிபேண
 பத்துத்தலை தத்தக் கணைதொடு
 ஒற்றைக் கிரிமத்தைப் பொரு தொரு
 பட்டப்பகல் வட்டத்திகிரியி - லிரவாகப்
 பத்தற் கிரதத்தைக் கடவிய
 பச்சைப் புயல் மெச்சத்தகு பொருள்
 பட்சத் தொடுரட்சி தருள்வது - மொருநாளே
 நித்தித்தெய ஒத்தப் பரிபுர
 நிர்த்தப்பதம் வைத்துப் பயிரவி
 திக்கொட் நடிக்கக் கழுகொடு - கழுதாட
 திக்குப்பரி வட்டப் பயிரவர்
 தொக்குத் தொகு தொக்குத் தொகு தொகு
 சித்ரப் பவரிக்குத்திரிகடக - எனவோத
 கொத்துப் பறை கொட்டக் களமிசை
 குக்குக் குகு குக்குக் குகுகு
 குத்திப் புதை புக்குப்பிடி யெனமுது கூகை
 கொட்புற்றொழு நற்பற் றவுணரை
 வெட்டிப்பலி யீட்டுக் குலகிரி
 குத்துப்பட வொத்துப் பொரவல பெருமானே.

காசினியிற் பிறவாதே காலனிடத்துணுகாதே
 சீல அகத்திய ஞான தேன் அமுதைத் தருள்வாயே
 மாலயனுக்கரியோனே மாதவரைப் பிரியானே
 சோலை மலைக்குரியோனே சுவாமி மலைப் பெருமானே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலாதுயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்களோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க

அறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக்

கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க

குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள்

ஏறிய மஞ்சை வாழ்க

யானைதன் னணங்கு வாழ்க

மாறிலா வள்ளி வாழ்க

வாழ்கசீ ரடியா ரெல்லாம்

மண்ணுல கத்தினிற் பிறவி மாசற

எண்ணிய பொருளெலாம் எழுதி முற்றற

கண்ணுத லுடையதோர் களிற்று மாமுக

பன்னவன் மலரடி பணிந்து போற்றுவாம்.

ஸ்ரீ சீராமகிருஷ்ணர் உபதேசம்

மேலோனாக வெறும் வேஷம் போடுபவனுக்கும், எதிலும்
சுயநலக் கணக்குப் பார்ப்பவனுக்கும் ஆத்ம சாதனம் வயிக்காது.

ஆத்ம சாதகன் ஒருவன் தெய்வீகப் படங்களை தான் இருக்கும்
இடத்தில் வைத்திருப்பது நலம் அவைகளைப் பார்க்கும் பொழுது
அருள் உணர்வு உள்ளத்தில் உதிக்கின்றது.

சிவபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தொல்லை யிரும் பிறவிச் சூழந்தானை நீக்கி
அல்ல றறுத்தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவாசகம் என்னுந் தேன்.

நமச்சி வாய வாழ்க நாதன் தாள்வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க
கோழி யாண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க
ஆகம மாகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க
வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரம்குவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரம்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க
ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன்சே வடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடி போற்றி
ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணந் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார் கழல் இறைஞ்சி
விண்ணிறைந்தும் மண்ணிறைந்தும் மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந்து எல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணாங்களாய்

வல்சைரராகி முனிவராய் தேவராய்ச்
செல்லா ஆ நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாம் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா எனஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தனியாய் இயமான நாம் விமலா
பொய்யா யினஎல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்க்குஞான மாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
ஆக்கம் அளவு இறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் பகுவிப்பாய் நிந்தொழும்பில்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தபற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனைபுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கள் ஓர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
மறைந்திட முடியா மாயா இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழு அழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குழலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய் கிடந்த அடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலச்சுடரே
தேசனே தேன்ஆர் அமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே

நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சகம் கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா அமுதே அளவிடாப் பெருமானே
 ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கி என் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாம் அல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தைப் பெருமானே
 கூர்த்த மெய்க்ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தம்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வும் இல்லாப் புண்ணியனே
 காக்கும் எம் காவலனே காண்பரிய பேர் ஒளியே
 ஆற்றினப் வெள்ளமே அத்தாமிக்காய் நின்ற
 தோற்றச் சுடர்ஒளியாய் சொல்லாத நுண் உணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்து அறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேஎன் சிந்தையுள்
 ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேன்எம் ஐயா அரனேஓ என்று என்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டு இங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்மை கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நடடம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற பிறவி அறுப்பானே ஓஎன்று
 சொல்றற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிகீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருள்உணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிகீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் துணை

விநாயகர் அகவல்

ஒளவையார் அருளியது

திருச்சிற்றம் பலம்

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பும்
பாதச் சிலம்பு பலவிசை பாடப்
பொன்னரை ஞாணும் பூந்துகி லாடையும்
வன்ன மரங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரு பாரக் கோடும்

வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்

கிரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மார்பம்
சொற்பதங் கடந்த தூரியமெய்ஞ் ஞான
அற்புத நின்ற கற்பகக் களிறே!
முப்பழம் நுகரும் மூஷிக வாகன!

இப்பொழு தென்னை யாட்கொள வேண்டித்
தாயாய் எனக்குத் தானெழுந் தருளி
மாயப் பிறவி மயக்க மறுத்தே
திருந்திய முதலைந் தெழுத்துந் தெளிவாய்ப்
பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனிற் புகுந்து

குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
 திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென
 வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
 கோடா யுத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
 உவட்டா உபதேசம் புகட்டியென் செவியில்

தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
 ஐம்புலன் தன்னை யடக்கு முபாயம்
 இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளிக்
 கருவிக ளொடுங்குங் கருத்தினை யறிவித்து
 இருவினை தன்னை யறுத்திருள் கடிந்து

தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
 ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
 ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
 ஆறா தாரத் தங்கிசை நிலையும்

பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை யறுத்தே
 இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்
 கடையிற் சூழமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
 மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்றெழு பாம்பின் நாவில் உணர்த்திக்

குண்டலி யதனிற் கூடிய அசபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
 மூலா தாரத்தின் முண்டெழு கனலைக்
 காலால் எழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
 அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்

குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
 இடைச்சக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்

உடற் சக்கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்
சண்முக தூலமுஞ் சதுர்முக சூக்கமும்
எண்முக மாகஇனிதெனக் கருளிப்

புரியட்ட காயம் புலப்பட வெனக்குத்
தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசுனப் படுத்திக்
கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
என்னை அறிவித் தெனக்கருள் செய்து

முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்தே
வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
தேக்கியே என்றன் சிந்தை தெளிவித்து
இருள்வெளி யிரண்டிந் கொன்றிட மென்ன
அருள் தரும் ஆனந்தத் தழுத்தி என்செவியில்

எல்லை இல்லா ஆனந்த மளித்து
அல்லல் களைந்தே அருள் வழி காட்டிச்
சத்தத்தினுள்ளே சதாசிவம் காட்டிச்
சித்தத்தி னுள்ளே சிவலிங்கங் காட்டி
அணுவிற கணுவாய் அப்பாலுக்கப்பாலாய்க்

கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
கூடுமெய்த தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
அஞ்சக்கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறி வித்துத்

தத்துவ நிலையைத் தந்தென்னை ஆண்ட
வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
முருகன் துணை

கந்த சஷ்டி கவசம்

காய்பு

நேரிசை வெண்பா

துதிய்போர்க்கு வல்லினைபோம் துன்பம் போம் நெஞ்சிற்
புதிப்போர்க்குச் செல்வம் பளித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும் நிமல ரருள்கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை.

குறள் வெண்பா

அமரரிடர் தீர வமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி.

நூல்

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவுஞ் சொங்கதிர் வேலோன்
பாத மிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாட கிண்கிணி யாட
மைய னடனஞ்செய்யும் மயில் வாகனனார்
கையில்வேலால் எனைக் காக்கவென்று வந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரஹண பவனார் சடுதியில் வருக
ரஹண பவச ரரரர ரரர
ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
விண்பவ சரஹண வீரா நமோ நம
நிபவ சரஹண நிறநிற நீறென
வசர வணப வருக வருக

அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை யாளு மிளையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயுங் கிலியும் அடைவுடன் சௌவும்
 உய்யொளி சௌவும் உயிரையும் கிலியும்
 கிலியுஞ் சௌவும் கிளரொளி யையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமும் மொளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாம்சிவ குகன் தினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி யாறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலங்கு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழுகிய மாப்பில்
 பல்பு சணமும் பதக்கமுந் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்தன் மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மாப்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்தினம் பதித்த நற்சீராவும்
 இரு தொடையமுகும் இணைமுழுந்தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுகுகு டிகுகுண டிகுகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிர ரிரிரிர ரிரிரிர ரிரிர
 டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடு
 டகுடகு டிகுகுக டங்கு டிங்குகு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து

என்றனை யானும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துவவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா வினோதனென்று
 உன்றிரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 என்றலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வே லிரண்டு கண்ணினைக் காக்க
 விழிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல்முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்னமிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்கை: இரத்த வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிக ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பரவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்சுறி யிரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 பிட்டமிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வடிவேல் காக்க
 பனைத்தொடை யிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழுந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைக ளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவ ளிருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணையாக

நரபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 மும்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழு தும்மெனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிரு தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீங்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை யகல
 வல்ல பூதம் வலாட்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியம்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட்சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசிகாட் டெரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலு மிருட்டிலும் எதிர்படும் அண்ணரும்
 கனபுசை கொள்ளும் காளியோடனை வரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைக ளென்பும்
 நகமு மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாவை களுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையிற் பூதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டியச் செருக்கும் ஒட்டிய பாவையும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஒதுமஞ் சனமும் ஒரு வழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட

காலதா தாரெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட டலறி மதிகெட் டோட
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுட னாங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி யுருட்டு கால்கை முறிய
 முட்டு முட்டு முழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதிற் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பனகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டதுவோட
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியுங் கரடியும் இனித்தொடர்ந்தோடத்
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துய ராங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதுடன் இறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலைஷயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் புரிதி
 பக்கப் பிளவை படர்ந்தொடை வாயை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரே மூலகமும் எனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரு மெனக்கா
 மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்தற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்றிரு நாமம்
 சரவணை பவணை சையொளி பவணை
 திரிபுர பவணை திகழொளி பவணை
 பரிபுர பவணை பவமொழி பவணை
 அரிதிரு மருகா அம்ரா பதியைக்

காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வே வைவே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முரகா
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையறும் சொங்கல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா இருக்க யானுனைப்பாட
 எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக
 அன்புடன் இரட்சி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலாயுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக் குறமகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்கவென் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன்நீக்கு பொறுப்ப துண்கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திடவருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துட னாளும்

ஆசாரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
 நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்துநீ றணிய
 அட்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலம் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் செயல தருளுவார்
 மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவார்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளுமீ ரெட்டாய் வாழ்வார்
 கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை
 வழியாய் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்ல தவரைப் பொடிபொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளும் அஷ்டலட்சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துண வாக
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வார்க் குவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழிநிக் குன்றினி லிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத்த தாட்கொள என்றனதுள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவா போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புணையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயில்நட மிடுவோய் மலராடி போற்றி
 சரணஞ் சரணஞ் சரவண பவஓம்
 சரணஞ் சரணம் சண்முகா சரணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

2
முருகன் துணை
கந்த குரு கவசம்
விநாயகர் வாழ்த்து

கலியுகத் தெய்வமே கந்தனுக்கு மூத்தோனே
முஷிக வாகனனே மூலப் பொருளோனே
ஸ்கந்தகுரு கவசத்தை கலிதோஷம் நீங்கிடவே
திருவடியின் திருவருளால் செப்புக்கிறேன் காத்தருள்வாய்
சித்தி விநாயக ஜயமருள் போற்றுகிறேன்.

சிற்பர கணபதியே நற்கதியும் தந்தருள்வாய்
கணபதி தாளிணையைக் கருத்தினில் வைத்திட்டேன்
அச்சம் தீர்த்து என்னை ரஷித்திடுவீரே

சொப்புகள்

ஸ்கந்தா சரணம் ஸ்கந்தா சரணம்
சரவணபவ குகா சரணம் சரணம்

குருகுகா சரணம் குருபரா சரணம்
சரணம் அடைந்திட்டேன் கந்தா சரணம்
தனைத் தானறிந்து நான் தன்மயமாகிடவே
ஸ்கந்தகிரி குருநாதா தந்திடுவீர் ஞானமுமே
தத்தகிரி குருநாதா வந்திடுவீர் வந்திருவீர்
அவதூத சத்குருவாய் ஆண்டவனே வந்திடுவீர்
அன்புருவாய் வந்தென்னை ஆட்கொண்ட குருபரனே
அறம் பொருள் இன்பம் வீடுமே தந்தருள்வாய்
தந்திடுவாய் வரமதனை ஸ்கந்த குருநாதா
ஷண்முகா சரணம் சரணம் ஸ்கந்த குரோ
காத்திடுவாய் காத்திடுவாய் ஸ்கந்தகுரு நாதா
போற்றிடுவேன் போற்றிடுவேன் புவனகுரு நாதா
போற்றி போற்றி ஸ்கந்தா போற்றி
போற்றி போற்றி முருகா போற்றி
அறமுகா போற்றி அருட்பாதம் அருள்வாய்
தகப்பன் ஸ்வாமியே என் இதயத்துள் தங்கிடுவாய்
ஸ்வாமி மலைதனில் சொன்னதனைச் சொல்லிடுவாய்

சிவகுருநாதா செய்யிடுவாய் ப்ரணவமதை
 அகக்கண் திறக்க அருள்வாய் உபதேசம்
 திக்கெலாம் வென்று திருச்செந்தில் அமர்ந்தோனே
 ஆறுமுக ஸ்வாமி உன்னை அருட்ஜோதியாய்க் காண
 அகத்துள்ளே குமரா நீ அன்பு மயமாய் வருவாய்
 அமரத் தன்மையினை அனுக்கிரகித்திடுவாயே
 வேலுடைக் குமரா நீ வித்தைபுடும் தந்தருள்வாய்
 வேல் கொண்டு வந்திடுவாய் காலனை விரட்டிவே
 தேவரைக் காத்த திருச்செந்தில் ஆண்டவனே
 திருமுருகன் பூண்டியிலே திவ்ய ஜோதியான கந்தா
 பரஞ் ஜோதியும் காட்டி பரிபூர்ணமாக்கிடுவாய்
 திருமலை முருகா நீ திடஞானம் அருள் புரிவாய்.
 செல்வமுத்துக் குமரா மும்மலம் அகற்றிடுவாய்.
 அடிமுடி யறியவொணா அண்ணா மலையோனே
 அருணாசலக் குமரா அருணகிரிக்கு அருளியவா
 திருப்பரங்கிரிக் குகனே தீர்த்திடுவாய் வினை முழுதும்
 திருத்தணி வேல்முருகா தீரனாய் ஆக்கிடுவாய்
 எட்டுக்குழிக் குமரா ஏவல்பில்லி சூனியத்தை
 பகைவர் சூதுவாதுகளை வேல் கொண்டு விரட்டிடுவாய்
 எல்லைப் பயன்களும் எனக்குக் கிடைத்திடவே
 எங்கும் நிறைந்த கந்தா எண்கண் முருகா நீ
 என்னுள் அறிவாய் நீ உள்ளொளியாய் வந்தருள்வாய்
 திருப்போரூர் மாமுருகா திருவடியே சரணமய்யா
 அறிவொளியாய் வந்து நீ அகக்கண்ணைத் திறந்திடுவாய்
 திருச்செந்தூர் ஷண்முகனே ஐகத்தருவிற் கருளியவா
 ஐகத்தருவோ சிவகுமரா சித்தமலம் சிவானுபூதி தாரும்
 சிக்கல் சிங்கார ஜீவனைச் சிவனாக்கிடுவாய்
 குன்றக் குழக்குமரா குருகுகனாய் வந்திடப்பா
 குமரகிரிப் பெருமானே மனத்தையும் மாய்த்திடுவீர்
 பச்சமலை முருகா இச்சையைக் களைந்திடப்பா
 பவமுமலை ஆண்டவனே பாவங்களைப் போக்கடப்பா
 விராலிமலை ஷண்முகனே விரைவில் நீ வந்திடப்பா
 வயலூர் குமாரகுரோ ஞானவரமெனக் கருள்வீர்.
 வெண்ணைமலை முருகா மெய்வீட்டைத் தந்திடுவீர்
 கதிர்காபு வேலவனே மனமாயை அகற்றிடுவாய்
 காந்தமலைக் குமரா கருத்துள் வந்திடுவீர்
 மயிலத்து முருகா நீ மனத்தகத்துள் வந்திடுவீர்
 கஞ்சமலை சித்தகுரோ கண்ணொளியாய் வந்திடுவீர்
 குமரமலை குருநாதா கவலையெல்லாம் போக்கிடுவீர்

வள்ளிமலை வேல்முருகா வேல்கொண்டு வந்திருவீர்
 வடபழனி ஆண்டவனே வல்வினைகன் போக்கிருவீர்
 ஏழுமலை ஆண்டவனே எத்திக்கும் காத்திருவீர்
 ஏழ்மை அகற்றிக் கந்தா எம்பயம் போக்கிருவீர்
 அசையாத நெஞ்சத்தில் அறிவாக நீ அருள்வாய்
 அறுபடைக் குமரா மயிலேறி வந்திருவாய்
 பணிவதே பணியென்று பணித்தனை நீ எனக்கு
 பணிந்தேன் கந்தா உன்பாதம் பணிந்துவப்பேன்
 அருட்பெருஞ் ஜோதியே அன்பெனக் கருள்வாய்
 படர்ந்த அன்பினை நீ பரப்பிரம்மம் என்றனையே
 உலகெங்கும் உள்ளது ஒரு பொருள் அன்பே தான்
 உள்ளாயிராகி இருப்பதும் அன்பென்பாய்
 அன்பே குமரன் அன்பே ஸ்கந்தன்
 அன்பே ஓம் என்னும் அருள்மந்திரம் என்றாய்
 அன்பை உள்ளத்திலே அசையாது அமர்த்திருமோர்
 சக்தியைத் தந்து தடுத்தாட் கொண்டிடவும்
 வருவாய் அன்பனாய் வந்தருள் ஸ்கந்தகுரோ
 யாவர்க்கும் இனியன் நீ யாவர்க்கும் எளியன் நீ
 யாவர்க்கும் வலியன் நீ யாவர்க்கும் ஆனோய் நீ
 உனக்கொரு கோயிலை என் அகத்துள்ளே புனைவேனே
 சிவசக்திக் குமரா சரணம் சரணம் ஐயா
 அபாயம் தவிர்த்துத் தடுத்தாட் கொண்டருள்வாய்
 நழுவெயில் நீர்நெருப்பு மண்காற்று வானதிலும்.
 பகைமையை அகற்றி அபயமளித்திருவீர்
 உணர்விலே ஒன்றி என்னை நிர்மலமாக்கிடுவாய்
 யானென் தற்ற மெய்க்ஞ் ஞானமது அருள்வாய் நீ
 முக்திக்கு வித்தான் முருகா கந்தா
 சதுர்மறை போற்றும் ஷண்முக நாதா
 ஆகமம் ஏத்தும் அம்பிகை புதல்வா
 ஏழையக் காக்க நீ வேவேந்தி வந்திருவாய்
 தாயாய்த் தந்தையாய் முருகா தக்கணம் நீ வருவாய்
 சக்தியும் சிவனுமாய்ச் சூதியில் நீ வரவாய்
 பரம் பொருளான பாலனே ஸ்கந்தகுரோ
 ஆதிமூலமே அருவாய் உருவாய் நீ
 அடியனைக் காத்திட அறிவாய் வந்தருள்வாய்
 உள்ளொளியாய் முருகா உடனே நீ வா வா வா
 தேவாதி தேவா சிவகுரோ வா வா வா
 வேலாயுதத்துடன் குமரா விரைவில் நீ வந்திடப்பா
 காண்பன யாவுமாய்க் கண்கண்ட தெய்வமாய்

வேதச் சுடராய் மெய்கண்ட தெய்வமே
 மித்தையாம் இவ்வலகை மித்தையென்று அறிந்திடச்செய்
 அபயம் அபயம் கந்தா அபயம் என்ற அலறுகின்றேன்
 அமைதியை வேண்டி அறுமுகவா வாவென்றேன்
 உந்துணை வேண்டினேன் உமையவள் குமரா கேள்
 அச்சம் அகற்றிடுவாய் அமைதியைத் தந்திடுவாய்
 வேண்டியது உன்அருளே அருள்வது உன் கடனேயாம்
 உன் அருளாலே உன்தாள் வணங்கிட்டேன்
 அட்டமா சித்திகளை அடியனுக்கு அருளிட்பா
 அஃபை வழியிலே அசையாமல் இருத்திவிடு
 சித்தர்கள் போற்றிடும் ஞானசித்தியும் தந்துவிடு
 சிவானந்தத் தேனில் திளைத்திடவே செய்துவிடு
 அருள் ஒளிக் காட்சியை அகத்துள்ளே காட்டிவிடு
 அறிவை அறிந்திடும் அவ்வருளையும் நீ தந்துவிடு
 அனுக்கிரகித்திடுவாய் ஆதிசுருநாதா கேள்
 ஸ்கந்தகுரு நாதா ஸ்கந்தகுரு நாதா
 தத்துவம் மறந்து தன்னையும் நான் மறந்து
 நல்லதும் கெட்டதும் நான் என்பதும் மறந்து
 பாவ புண்ணியத்தோடு பரலோகம் மறந்திடச்செய்
 அருள் வெளிவிட்டு இவனை அகலாது இருந்திடுவாய்
 அடிமையைக் காத்திடுவாய் ஆறுமுகக் கந்தகுரோ
 சித்தியிலே பெரிய ஞானசித்தி நீ அருள
 சீக்கிரமே வருவாய் சிவானந்தம் தருவாய்
 சிவானந்தம் தந்தருளி சிவசித்தர் ஆக்கிடுவாய்.
 சிவனைப் போல் என்னைச் செய்திடுவது உன் கடனே
 சிவசத் குருநாதா சிவசத் குருநாதா
 ஸ்கந்த குருநாதா கதறுகின்றேன் கேட்டிடுவாய்
 தாளினைப் பிடித்தேன் தந்திடு வரம் எனக்கு
 திருவருட் சக்தியைத் தந்தாந் கொண்டிடுவாய்
 சத்ருப் பகைவர்களை ஷண்முகா ஒழித்திட்டு
 கிழக்குத் திசையிலிருந்து க்ருபாகரா காப்பாற்றும்
 தென்கிழக்குத் திசையிலிருந்து தீனபந்தோ காப்பாற்றும்
 தென்திசையிலும் என்னைத் திருவருளால் காப்பாற்றும்
 தென்மேற்கிலும் என்னைத் திறன்வேலால் காப்பாற்றும்
 மேற்குத் திக்கில் என்னை மால்மருகா ரக்ஷிப்பாய்
 வடமேற்கிலும் என்னை மயிலோனே ரக்ஷிப்பாய்
 வடக்கில் என்னைக் காப்பாற்ற வந்திடுவீர் சத்ருவாய்
 வட கிழக்கில் எனக்காக மயில்மீது வருவீரே
 பத்துத் திக்குத் தோறும் எனை பறந்துவந்து ரக்ஷிப்பாய்

என் சிகையையும் சிரசினையும் சிவகுரோ ரக்ஷிப்பாய்
 நெற்றியும் புருவமும் நினதருள் காக்கட்டும்
 புருவங்களிடையே புருஷோத்தமன் காக்கட்டும்
 கண்கள் இரண்டையும் கந்தவேல் காக்கட்டும்
 நாசிகள் இரண்டையும் நல்வேல் காக்கட்டும்
 செவிகள் இரண்டையும் சேவற்கொடி காக்கட்டும்
 கன்னங்கள் இரண்டையும் காங்கேயன் காக்கட்டும்
 உதட்டினையும் தான் உமாசுதன் காக்கட்டும்
 நாக்கை நன் முருகன் நயமுடன் காக்கட்டும்
 பற்களைக் கந்தன் பலம்கொண்டு காக்கட்டும்
 கழுத்தைக் கந்தன் கைகளால் காக்கட்டும்
 தோள்கள் இரண்டையும் தூயவேல் காக்கட்டும்
 கைகள் விரல்களைக் கார்த்திகேயன் காக்கட்டும்
 மாற்பையும் வயிற்றையும் வள்ளிமணாளன் காக்கட்டும்
 மனத்தை முருகன் கை மாத்தடிதான் காக்கட்டும்
 வ்ருதயத்தில் கந்தன் இனிது நிலைத்திருக்கட்டும்
 உதரத்தை யெல்லாம் உமைமைந்தன் காக்கட்டும்
 நாபிகுஹ்யம் லிங்கம் நவயுடைக் குத்ததொடு
 இருப்பை முழங்காலை இணையான கால்களையும்
 புறங்கால் விரல்களையும் பொருந்தும் உகீர் அனைத்தையுமே
 உரோமத்துவாரம் எல்லாம் உமையபாலா ரக்ஷிப்பாய்
 தோல் ரத்தம் மஜ்ஜையையும் மாம்சமென்பு மேதசையும்
 அறுமுகவா காத்திருவீர் அமரர் தலைவா காத்திருவீர்
 என் அகங்காரமும் அகற்றி அறிவொளியாய் இருந்தும்
 முருகா எனைக் காக்க வேல் கொண்டு வந்திருவீர்.
 பாபத்தைப் பொசுக்கிப் பாரெல்லாம் சிறப்புறவே
 ஓம் ஸௌம் சரவணபவ ஹ்ரீம் ஹரீம் க்லீம் என்றும்
 க்லௌம் ஸௌம் நமஹ என்று சேர்த்திட்டா நாள்தோறும்
 ஒமிருந்து நமஹவரை ஒன்றாகச் சேர்த்திட்டா
 ஒன்றாகக் கூட்டியுமே உள்ளத்திலே இருத்தி
 ஒருமனத்தோடு நீ உருவையும் ஏத்திட்டா
 முருகனின் மூலமிது முழுமனத்தோடு ஏத்திட்டால்
 மும்மலம் அகன்றுவிடும் முக்தியுந்தன் கையினுண்டாம்
 முக்தியை வேண்டியுமே எத்திக்கும் செல்லவேண்டாம்
 முருகன் இருப்பிடமே முக்தித் தமம் ஆகும்பா
 வ்ருதயத்தில் முருகனை இருத்திவிடு இக்கணமே
 இக்கணமே மூலமந்த்ரம் ஏத்திவிடு ஏத்திவிடு
 முலமதை ஏத்துவோர்க் காலபயம் இல்லையடா
 காலனை நீ ஜயிக்க கந்தனைப் பற்றிட்டா
 சொன்னபடிச் செய்தால் சுப்ரமணிய குருநாதன்.

தண்ணொளிப் பெருஞ்சுடராய் உன்னுள்ளே தானிருப்பான்
 ஐகமாயை ஜயித்திடவே செப்பினேன் மூலமுமே
 முலத்தை நீ ஜபித்தே முக்தனுமாகிட்டா
 அக்ஷர லக்ஷமிதை அன்புடன் ஜபித்துவிடில்
 எண்ணிய தெலாம்கிட்டும் எம்பய மகன்றோடும்
 மூவுலகும் பூனிக்கும் முருகனருள் முன்னிற்கும்
 பூவுலகில் இணையற்ற பூஜயனுமாவாய் நீ
 கோடித்தரம் ஜபித்துக் கோடிகாண வேண்டும்ப்பா
 கோடிகாணச் சொன்னதை நீ நாடிடுவாய் மனமே
 ஜன்மம் கடைத்தேற ஜபித்திடுவாய் கோடியுமே
 வேதாந்த ரகசியமும் வெளியாகும் உன்னுள்ளே
 வேத சூட்சுமத்தை விரைவாகப் பற்றிடலாம்
 சுப்ரமணியகுரு ஜோதியாயுள் தோன்றிடுவான்
 அருட் பெரும் ஜோதியான ஆறுமுக ஸ்வாமியுமே
 அந்தர் முகமிருந்து ஆட்கொள்வான் சத்தியமாய்
 சித்தியையும் முக்தியையும் ஸ்கந்தகுரு தந்திடுவான்
 நின்னையே நான் வேண்டி நித்தமும் ஏத்துகிறேன்
 மெய்யறிவாகக்க கந்தா வந்திடுவாய் இவனுளே நீ
 வந்திடுவாய் மருவிடுவாய் பகுத்தறிவாகவே நீ
 பகுத்தறி வோடிவனைப் பார்த்திடச் செய்திடப்பா
 பகுத்தறிவான கந்தன் பரங்குன்றில் இருக்கின்றான்
 பழனியில் நீயும் பழம்ஜோதி ஆனாய் நீ
 பிரம்மனுக்கு அருளியவா ப்ரணவப் பொருளோனே
 பிறவா வரமருளி ப்ரம்ம மயமாக்கிடுவாய்
 திருச்செந்தூரில் நீ சக்திவேல் தாங்கி விட்டாய்
 பழமுதிர் சோலையில் நீ பரஞ்சோதி மயமானாய்
 ஸ்வாமி மலையிலே சிவஸ்வாமிக் கருளிய நீ
 குன்றுகள் தோறும் குருவாய் அமர்ந்திட்டோய்
 கந்தகிரியை நீ சொந்தமாக்கிக் காண்டனையே
 ஸ்கந்த குருநாதா ஸ்கந்தாஸ்ரம் ஜோதியே
 பிறப்பையும் இறப்பையும் பெயர்த்துக் காத்திடுவாய்
 பிறவாமை என்கின்ற பெருவரம் நீ தந்திடுவாய்
 தத்துவக் குப்பையை மறந்திடச் செய்திடுவாய்
 எந்த நினைப்பையும் எரித்து நீ காத்திடுவாய்
 ஸ்கந்தா சரணம் ஸ்கந்தா சரணம்
 சரணம் அடைந்திட்டேன் சடுதியில் வாருமே

சரவண பவணே சரவண பவணே
 உன்னருளாலே நான் உயிரோடிருக்கின்றேன்
 உயிருக்குயிரான கந்தா உன்னிலென்னைக் கரைத்திட்பா
 என்னில் உன்னைக் காண எனக்கு வரமருள்வாய்
 சீக்கிரம் வந்து சிவசக்தியும் தந்தருள்வாய்
 இடகலை பிங்கலை ஏதும் அறிந்திலேன் நான்
 இந்திரியம் அடக்கி இருந்தும் அறிகிலேன் நான்
 மனதை அடக்க வழி ஒன்றும் அறிந்திலேன் நான்
 ஸ்கந்தா உன் திருவடியைப் பற்றினேன் சிக்கெனவே
 சிக்கெனப் பற்றினேன் செப்பிடுவீர் உபதேசம்
 காமக் கசடுகள் யாவையும் களைந்திடுவாய்
 சித்த சுத்தியம் ஜபமும் தந்திடுவாய்
 நினைப்பு எல்லாம் நினைனையே நினைந்திடச் செய்திடுவாய்
 திருமுருகா உன்னைத் திடமுற நினைத்திடவே
 திருவருள் தந்திடுவாய் திருவருள் தான் பொங்கிடவே
 திருவருள் ஒன்றிலே நிலைபெறச் செய்திடுவாய்
 நிலைபெறச் செய்திடுவாய் நித்யானந்தமதில்
 நித்யானந்தமே நின்னுரு வாகையினால்
 அத்வைத ஆனந்தத்தில் இமைப்பொழுது ஆழ்த்திடுவாய்
 ஞான பண்டிதா நான்மறை வித்தகா கேள்
 ஸ்கந்த குருநாதா ஸ்கந்த குருநாதா கேள்
 மெய்ப்பொருளைக் காட்டி மேன்மை அடைந்திடச் செய்
 வினைகள் யாவுமே வேல் கொண்டு விரட்டிடுவாய்
 தாரித்திரியங்களை உன் தடி கொண்டு விரட்டிடுவாய்
 தக்கங்கள் அனைத்தையும் தொலைதாரம் போக்கிடுவாய்
 பாப உடலைப் பரிசுத்த மாக்கிடுவாய்
 சின்ப துன்பத்தை இருவிழியால் விரட்டிடுவாய்
 ஆசைப் பேய்களை அறவே நசிக்கிடுவாய்
 அகந்தைப் பிசாசை அழித்து ஒழித்திட்டா
 மெய்யருளாம் உன்னருளில் முருகா இருத்திடுவாய்
 கண்கண்ட தெய்வமே கலியுக வரதனே
 ஆறுமுகமான குரோ அறிந்திட்டேன் உன் மகிமை
 இக்கணமே வருவாய் என் ஸ்கந்த குருவே நீ
 என்னைக் காத்திடவே எனக்கு நீ அருளிடவே
 அரைக்கணத்தில் நீயும் ஆடி வருவாய்ப்பா
 வந்தென்னைத் தடுத்து வலிய ஆட்கொள் வரதகுரோ

அன்புத் தெய்வமே ஆறுமுகமானவனே
 சுப்ரமணியனே சோகம் அகற்றிடுவாய்
 ஞான ஸ்கந்தரே ஞானம் அருள்வாய் நீ
 ஞான தண்ட பாணியே என்னை ஞானபண்டிதனாக்கிடுவாய்
 அகந்தையெல்லாம் அழித்து அன்பினை உட்பிடுவாய்
 அன்பு மயமாக்கி ஆட்கொள்ளு வையப்பா
 அன்பை என் உள்ளத்தில் அசைவின்றி நிறுத்திவிடு
 அன்பையே கண்ணாக ஆக்கிக் காத்திடுவாய்
 உள்ளும் புறமும் உன்னருளாம் அன்பையே
 உறுதியாக நானும் புற்றிட உவந்திடுவாய்
 எல்லையில்லாத அன்பே இறைவெளி என்றாய் நீ
 அங்கிங் கெனாதபடி எங்கும் அன்பென்றாய்
 அன்பே சிவமும் அன்பே சக்தியும்
 அன்பே ஹரியும் அன்பே ப்ரமனும்
 அன்பே தேவரும் அன்பே மனிதரும்
 அன்பே நீயும் அன்பே நானும்
 அன்பே சத்தியம் அன்பே நித்தியம்
 அன்பே சாந்தம் அன்பே ஆனந்தம்
 அன்பே மௌனம் அன்பே மோகும்
 அன்பே ப்ரம்மமும் அன்பே அனைத்தும் என்றாய்
 அன்பில்லாத இடம் அங்குமிங்கு மில்லை என்றாய்
 எங்கும் நிறைந்த அன்பே என் குருநாதனப்பா
 அன்பில் உறையும் அருட்குரு நாதரே தான்
 ஸ்கந்தாஸ்ரமத்தில் ஸ்கந்தகுரு வானான்காண்
 மூவரும் தேவரும் முனிவரும் போற்றிடவே
 ஸ்கந்தாஸ்ரமம் தன்னில் ஸ்கந்த ஜோதியுமாய்
 ஆத்ம ஜோதியுமாய் அமர்ந்திட்ட ஸ்கந்தகுரு
 இருளை அகற்றவே எழுந்திட்ட எங்கள் குரு
 எல்லை இல்லாத உன் இறைவெளியைக் காட்டிடுவாய்
 முக்தியைத் தந்திடுவாய் மூவரும் போற்றிடவே
 நம்பினேன் உன்வையே நம்பினேன் ஸ்கந்தகுரோ
 உன்வையன்றி சீவ்வுலகில்ஒன்றுமில்லைஎன்றுணர்ந்தே
 நன்கறிந்து கொண்டென் நானும் உனதருளால்
 விட்டிட மாட்டேன் கந்தா விட தருள்வீரே
 நடுனெற்றித் தானத்து நானுனைத் தியானிப்பேன்
 ப்ரம்மமந்திரத்தைப் போதித்து வந்திடுவாய்

சுமுமுனை மார்க்கமாய் ஜோதியை காட்டிடுவாய்
 சிவயோகியாக எழுனச் செய்திடும் குருநாதா
 ஆசை அறுத்து அரனடியைக் காட்டிவிடும்
 மெய்யடி யராக்கி மெய் வீட்டில் இருத்திவிடும்
 கொங்கு நாட்டிலே கோயில் கொண்ட ஸ்கந்தகுரோ
 கொல்லிமலை மேலே குமரகுரு வானவனே
 கஞ்சமலை சித்தர் போற்றும் ஸ்கந்தகிரி குருநாதா
 கருவூரார் போற்றும் காங்கேயா கந்தகுரோ
 மருதமலைச் சித்தன் மகிழ்ந்துபணி பரமகுரோ
 சென்னிமலைக் குமரா சித்தர்க்கு அருள்வோனே
 சிவவாக்கியர் சித்தர் உனைச் சிவன் மலையில் போற்றுவரே
 பழனியில் போகருமே பாரோர் வாழப் பிரதிஷ்டித்தான்
 புலிப்பாணி சித்தர்களால் புடை சூழ்ந்த குமரகுரோ
 கொங்கில் மலிந்திட்ட ஸ்கந்த குருநாதா
 கள்ளம் கபடமற்ற வெள்ளை உள்ளம் அருள்வீரே
 கற்றவர்களோடு என்னைக் களிப்புறச் செய்திடுமே
 உலகெங்கும் நிறைந்தும் கந்தகுரு உள்ள இடம்
 ஸ்கந்தகிரி என்பதைதான் கண்டுகொண்டேன் கண்டுகொண்டேன்
 நால்வர் அருணகிரி நவமிரண்டு சித்தர்களும்
 பக்தர்கள் பழனிமலை முருகா கேள்
 கொங்கு தேசத்தில் குன்று தோறும் குடி கொண்டோய்
 சீலம் நிறைந்த சேலம்மா நகரத்தில்
 கன்னிமார் ஓடையின் மேல் ஸ்கந்தகிரி அதனில்
 ஸ்கந்தாஸ் ரமத்தினிலே ஞானஸ்கந்தர சத்குருவாய்
 அமர்ந்திருக்கும் ஜோதியே ஆதிமுல மானகுரோ
 அயர்ச்சியை நீக்கிடுவாய் என் தளர்ச்சியை அகற்றிடுவாய்
 சுகவசேன் மகனே சுப்பரமண்ய ஜோதியே
 பேரின்ப மகிழ்ச்சியையும் பெருகிச் செய்திடப்பா
 பரமானந்தமதில்னை மறக்க பாலிப்பாய்
 மால் முருகா வள்ளி மணவாளா ஸ்கந்தகுரு
 சிவகுமாரா உன் கோயில் ஸ்கந்தகிரி என்றுணர்ந்தேன்
 ஜோதிப்பிழம்பான சுந்தரனே பழனியட்டா
 சிவஞானப் பழமான ஸ்கந்தகுருநாதா
 பழம் நீ என்றதினால் பழனிமலை யிருந்தாயோ
 திருவாவின் குடியில் திருமுருகன் ஆனாயோ
 குமரா முருகா குருகா வேலவனே

அகத்தியர்க்குத் தந்து ஆட்கொண்டாய் தமிழகத்தை
 கலியுக வரதனென்று கலசமுனி உணைபுகழ்ந்தான்
 ஓளவைக்கு அருள் செய்த அறு முகவா ஸ்கந்தகுரோ
 ஒழுக்கமொடு கருணையும் தவத்தையும் தந்தருள்வாய்
 போகருக்குள் செய்த புவன சுந்தரனே
 தண்டபாணித் தெய்வமே தடுத்தாட் கொண்டிட்பா
 ஆண்டிக் கோலத்தில் அணைத்திடுவாய் தண்டிடனே
 தெய்வங்கள் போற்றிடும் தண்டாபுத ஜோதியே
 ஸ்கந்தகிரி மேலே ஸ்கந்தகிரி ஜோதி யானவனே
 கடைக்கண்ணால் பார்த்திட்பா கருணையுள்ள ஸ்கந்தகுரோ
 ஏழையைக் காத்திட்பா ஏத்துகிறேன் உன்நாமம்
 உன்னை அன்றி வேறொன்றை ஒரு போதும் நம்புகிலேன்
 கண்கண்ட தெய்வமே கலியுக வரதனே
 கந்தன் என்ற பேர்சொன்னால் கடிதாக நோய்தீரும்
 புவனேஸ்வரி மைந்தா போற்றினேன் திருவடியை
 திருவடியை நம்பினேன் திருவடி சாட்சியாக
 புவனமாதா மைந்தனே புண்ணிய மூர்த்தியே கேள்
 நிக் நாமம் ஏத்திடுவேன் நின்நாமம்
 முருகா முருகாவென்றே மூச்செல்லாம் விட்டிடுவேன்
 உள்ளும் புறமும் ஒரு முருகனையே காண்பேன்
 அங்கிங்கு எனாதபடி எங்குமெ முருகனப்பா
 முருகன் இலாவிட்டால் மூவுகை மேதப்பா
 அப்பப்பா முருகாநின் அருளே உலகமப்பா
 அருளெல்லாம் முருகன் அன்பெல்லாம் முருகன்
 ஸ்தாவர ஜங்கமாய் ஸ்கந்தனாய் அருவுருவாய்
 முருகனாய் முதல்வனாய் ஆனவன் ஸ்கந்தகுரு
 ஸ்கந்தாஸ்ரமம் இருக்கும் ஸ்கந்தகுரு அடிபற்றிச்
 சரணம் அடைந்தவர்கள் சாயுஜ்யம் பெற்றிடுவீர்
 சத்தியம் சொல்கின்றேன் சந்தே மில்லையப்பா
 வேதங்கள் போற்றிடும் வடிவேலன் முருகனை நீ
 சந்தேகம் இல்லாமல் சத்தியமாய் நம்பிடுவாய்
 சத்திய மாதெய்வம் ஸ்கந்த குருநாதன்
 சத்தியம் காணவே நீ சத்தியமாய் நம்பிட்பா
 சத்தியம் வேறெல்ல ஸ்கந்தகுரு வேறெல்ல
 ஸ்கந்தகுருவே சத்தியம் சத்தியமே ஸ்கந்தகுரு
 சத்தியமாய்ச் சொன்னதை சத்தியமாய் நம்பியே நீ

சத்தியமாய் ஞானமாய் சதானாந்தமாகி விடு
 அழிவற்ற ப்ரம்மமாய் அக்கி விடுவான்முருகன்
 திருமுறைகள் திருமுறைகள் செப்புவதும் இதுவேதான்
 ஸ்கந்தகுரு கவசமதை சொந்தமாக்கிக் கொண்டு நீ
 பொருளுணர்ந்து ஏத்திட்பா பொல்லாப்பு வினையகனும் ஷ
 பிறவிப் பிணி அகனும் ப்ரமானந்த முண்டு
 இம்மையிலும் மறுமையிலும் இமையோருன்னைப்போற்றிடுவர்
 மூவருமே முன்னிற்பர் யாவருமே பூஜிப்பர்
 அனுதினமும் கவசத்தை அன்புடன் ஏத்திட்பா
 சிரத்தா பக்தியுடன் சிந்தையொன்றிச் செப்பிட்பா
 கவையை கன்றிடுமே கற்கனருள் பொங்கிடுமே
 பிறப்பும் இறப்பும் பிணிகளும் தொலைந்திடுமே
 கந்தன் கவசமே கவசமென்று உணர்த்திடுவாய்
 கவசம் ஏத்துவீரேல் கலியை ஜெயித்திடலாம்
 கலி என்ற அரக்கனைக் கவசம் விரட்டிடுமே
 சொன்னபடிச் செய்து சுகமடைவாய் நீ
 ஸ்கந்தகுரு கவசத்தைக் கருத்தானறி ஏத்துவோருக்கு
 அஷ்ட ஜஸ்வரயம் தரும் அந்தமில்லா இன்பம் தரும்
 ஆல்போல் தழைத்திடுவேன் அறுகு போல் வேராடிடுவன்
 வாழையடி வாழைபோல் வம்சத்தைப் பெற்றிடுவன்
 பதினாறும் பெற்றுப் பல்லாண்டு வாழ்ந்திடுவன்
 சாந்தியும் சௌக்யமும் சர்வமங்களமும் பெருகிடுமே
 ஸ்கந்தகுரு கவசமிதை கருத்து நிறுத்தி ஏற்றுவீரேல்
 கர்வம் காமம் குரோதம் கலிதோஷம் அகற்றுவிக்கும்
 முன்செய்த வினையகன்று முருகனருள் கிட்டிவிடும்
 அறம்பொருள் இன்பம் வீடு அதிசுபமாய் கிடும்
 ஆசாரம் சீலமுடன் ஆதிநேம நிஷ்டையுடன்
 கள்ளமிலா உள்ளத்தோடு கந்தகுரு கவசம் தன்னை
 சிரத்தா பக்தியுடன் சிவகுமரனை நினைத்துப்
 பாராயணம் செய்வீரேல் பார்க்கலாம் கந்தனையும்
 கந்தக்குரு கவசமிதை ஒரு மண்டலம் நிஷ்டையுடன்
 பகலிரவு பாராமல் ஒருமனதாய் பகருவீரேல்
 திருமுருகன் வேல் கொண்டு திக்குகள் தோறும் நின்று
 காத்திடுவான் கந்தகுரு கவலை இல்லை நிச்சயமாய்
 ஞான ஸ்கந்தனின் திருவடி யை நம்பியே நீ
 கந்தகுரு கவசம் தன்னை ஓதுவதே தவம் எனவே

உணர்ந்துகொண்டு ஒதுவையேல் உனக்குப் பெரிதான
 இகபரசுகம் உண்டாம் எந்நாளும் துன்பம் இல்லை
 துன்பம் அகன்று விடும் தொந்தரவுகள் நீங்கிவிடும்.
 இன்பம் பெருகிவிடும் இடஷசித்தி கூடிவிடும்
 பிறவிப்பிணி இகற்றி பரம்ம நிஷ்டையும்தந்து
 காத்து ரக்ஷிக்கும் கந்தகுரு கவசமுமே
 கவலையை விட்டுநீ கந்தகுரு கவசமிதை
 இருந்த படியிருந்து ஏற்றிவிடு ஏற்றினால்
 தெய்வங்கள் தேவர்கள் சித்தர்கள் பக்தர்கள்
 போற்றிடுவர் ஏவலுமே புரிந்திடுவர் நிச்சயமாய்
 ஸ்கந்தகுரு கவசம் சம்சயப் பேயோட்டும்
 அஞ்ஞானமும் அகற்றி அருள் ஒளியும் காட்டும்
 ஞான ஸ்கந்தகுரு நானென்றும் முன்நிற்பன்
 உள்ளொளியாய் இருந்து உன்னில் அவனாக்கிடுவன்
 தன்னில் உன்னைக்காட்டி உன்னில் தன்னைக்காட்டி
 எங்கும் தனைக்காட்டி எங்குமுனைக் காட்டிடுவான்
 ஸ்கந்தஜோதி யானகந்தன் கந்தகிரி இருந்து
 தண்டாயுதம் தாங்கித் தருகின்றான் காட்சியுமே
 கந்தன் புகழ் பாடக் கந்தகிரி வாருமினே
 கந்தகிரி வந்து நிதம் கண்டும்மின் ஐகத்தீரே
 கலிதோஷம் அகற்றிவிக்கும் கந்தகுரு கவசமிதை
 பாராயணம் செய்து பாரில் புகழ் பெறுமின்
 ஸ்கந்தகுரு கவச பனை பற்றறுத்துப் பரம்கொடுக்கும்
 ஒருதரம் கவசமோதின் உள்ளமுக்குப் போகும்
 இருதரம் ஏற்றுவீரேல் எண்ணியதெல்லாம் கிட்டும்
 மூன்று தரம் ஒதின் முன்னிற்பன் ஸ்கந்தகுரு
 நான்குமுறை தினம் ஒதி நல்லவரம் பெறுவீர்
 ஐந்துமுறை தினம் ஒதி பஞ்சாட்சரம் பெற்று
 ஆறுமுறை யோதி ஆறுதலைப் பெற்றிடுவீர்
 ஏழுமுறை தினம் ஒதின் எல்லாம்வசமாகும்
 எட்டுமுறை ஏத்தில் அட்டமாசித்தியும் கிட்டும்
 ஒன்பது தரம் ஒதின் மரணபயம் ஒழியும்
 பத்துத்தரம் ஒதி நித்தம் பற்றற்று வாழ்வீரே
 கன்னிமார் ஓடையிலே நீராடி நீறுபுசிக்
 கந்தகுரு கவசம் ஒதி கந்தகிரி ஏறிவிட்டால்
 முந்தை வினை எல்லாம் கந்தன் அகற்றிடுவான்

நிந்தைகள் நீங்கிவிடும் நிஷ்டையுமே கை கூடும்
 கன்னிமார் ஓடை நீரை கைகளில் நீ எடுத்துக்
 கந்தன் என்ற மந்திரத்தைக் கண்பூழி உருவேற்றி
 உச்சிலும் தெளித்து உட்கொண்டு விட்டிட்டால் உன்
 சித்தமலம் அகன்று சித்த சுத்தியும் கொடுக்கும்
 கன்னிமார் தேவிகளைக் கன்னிமார் ஓடையிலே
 கண்டு வழிபட்டு கந்தகிரி ஏறிடுவீர்
 கந்தகிரி ஏறி ஞான ஸ்கந்தகுரு கவசமிதைப்
 பாராயணம் செய்து உலகில் பாக்கியமெல்லாம் பெற்றிடுவீர்.
 ஸ்ரீ கந்த குரு கவசம் முற்றிற்று.

நற்சிந்தனை

நல்லூரான் திருவடி

- நல்லூரான் திருவடியை
 நான்நினைத்த மாத்திரத்தில்
 எல்லாம் மறப்பேனடி - கிளியே
 இரவுபகல் காணேனடி. 1.
 ஆன்மா அழியாதென்று
 அன்றெனக்குச் சொன்னமொழி
 நான்மறந்து போவேனோடி - கிளியே!
 நல்லூரான் தஞ்சமடி. 2.
 தேவர் சிறை மீட்ட
 செல்வன் திருவடிகள்
 காவல் எனக்காமடி - கிளியே!
 கவலையெல்லாம் போகுமடி. 3.
 எத்தொழிலைச் செய்தாலென்
 ஏதவத்தைப் பாட்டாலென்
 கந்தன் திருவடிகள் - கிளியே!
 காவல் அறிந்திடெடி. 4.
 பஞ்சம்படை வந்தாலும்
 பாரெல்லாம் வெந்தாலும்
 அஞ்சுவமோ நாங்களடி - கிளியே!
 ஆறுமுகன் தஞ்சமடி. 5.
 சுவாமி யோகநாதன்
 சொன்ன திருப் பாட்டைந்தும்
 பூமியில் சொன்னானெடி - கிளியே!
 பொல்லாங்கு தீருமெடி. 6.

தடத வென்று விரைவினிலே வந்து
தட்டினார் கையினாற்றானே - கதவைத்
தட்டினார் கையினாற்றானே.

- தெய்வயானை : செண்பகவதியடி கதவைத் தட்டியதட்டி
திறவென்ற சொன்னவராரோ - இந்தத்
தெருவினில் வந்தவராரோ.
- முருகன் : எந்தன் கண்மணியே யறியாயோ நான்தான்
எட்டுக் குடிவேலவனானே - பெண்ணே
எட்டுக் குடிவேலவனானே.
- தெய்வயானை : எட்டுக்குடியை விட்டு விரைவினலைரவே
எப்படி வந்தீர் சொல்லும் சுவாமி நீர்
எப்படி வந்தீர் சொல்லும் சுவாமி
- முருகன் : வந்தனின் முகமதி யொளியைக் கொண்டு வந்தேன்
மாதரசே யிந்த வேளை - எழில்
மாதரசே யிந்த வேளை
- தெய்வயானை : இந்தவேளை யிருகாதவழி நடந்து
எப்படி வந்தீரோ - சுவாமி நீர்
எப்படி வந்தீரோ சுவாமி.
- முருகன் : கட்டமுகியனை மனதில் நினைத்தபோதே
காதவழியுமரை நாழி- இரு
காதவழியுமரை நாழி
- தெய்வயானை : அரைநாளியும்மை விட்டுப் பிரியாளே அந்தவள்ளி
அறியா மலோடி வந்தீரோ - அவளுக்குத்
தெரியாமலோடி வந்தீரோ.
- முருகன் : அந்த வள்ளியை விட்டு உந்தன் முகத்தைக் காண
ஆசை கொண்டு தேடிவந்தேன் பெண்ணே- மிக
நேசந் கொண்டு தேடி வந்தேன் கண்ணே.
- தெய்வயானை : காணவந்ததிலென்ன வாயிரமாகவே
கைப் பொருள் கொண்டு வந்தீரோ சுவாமி
காணிக்கை கொண்டு வந்தீரோ.

தேர்தலில் பட்டிகள்

- முருகன் : வேணுமென்றதை யெல்லாநாணிங்கே தருகிறேன்
விரைவுடனே சொல்லுவாயே பெண்ணே
விரைவுடனே சொல்லுவாயே
- தெய்வயானை : சொல்லுவதில்லையமுது பொருளும் வேண்டாம்
துரிதத்தில் போவாய் வள்ளிவீடே சுவாமி
துரிதத்தில் போவாய் வள்ளிவீடே.
- முருகன் : நேசமில்லாதவள் போலுநீ பேசுகிறாய்
நித்திரை மயக்கமோ பெண்ணே
உனக்கு நித்திரை மயக்கமோ கண்ணே
- தெய்வயானை : நித்திரைவிட்டு நீர் வருவீர் வருவீரென்று
நினைத்திருப்பாளே வள்ளி போம் போம் சுவாமி
நினைத்திருப்பாளே வள்ளி போம் போம்
- முருகன் : போமென்று நீர்சொல்ல ஞாயமதல்லைவே நாம்
போனாலென்ன கெட்டுப் போகும் பெண்ணே
போனாலென்ன கெட்டுப்போகும்.
- தெய்வயானை : கெட்டுப்போகாதந்த சஷ்டகவிகளெல்லாம்
கேட்பவளார் நீர் சொல்லும் சுவாமி இங்கு
கேட்பவளார் சொல்லும் சுவாமி.
- முருகன் : கேட்கச் சொல்லியுன்னை யாரடிக்கிறாரிப்போ
கேவலமாயிகழாதே என்னைக்
கேவலமா யகழாதே
- தெய்வயானை : இகழவும் பேசவு மென்னாலாகாதந்த
இனிய வள்ளிக்கே யொக்குந்தானே சுவாமி
இனிய வள்ளிக்கே யொக்குந்தானே
- முருகன் : தொக்க எனை அணைத்தாலுன்னையினிப் பிரியேன்
உறுதியாய் மண்டமையச் சொன்னேன்
உறுதியாய் மண்டமைய
- தெய்வயானை : மண்டலம் புகழ் வடிவேவைவே நீர் நல்ல
வார்த்தை பழக்க வந்தீரோ போம் போம்
வார்த்தை பழக்க வந்தீரோ

- முருகன் : வார்த்தை பழக்க நான் வல்வவனல் உன்
மனதின்ற கோபஞ் செய்யாதே - பெண்ணே
மனதின்ற கோபஞ் செய்யாதே
- தெய்வயானை : போதும் போதுமிந்த உபசாரவார்த்தைகள் எல்லாம்
போதிக்க வந்தீரோ போம் போம் போம் - சுவாமி
போதிக்க வந்தீரோ போம் சுவாமி
- முருகன் : கன்னி கன்னியென்ன விண்ணிரங்கலையோ
காலும் வலிக்குது பெண்ணே - இரு
காலும் வலிக்குது பெண்ணே
- தெய்வயானை : முள்ளுதியியடி முனைமேலே நிற்பார்க்கு
முந்திக்கால் வலிக்குமோ சுவாமி அவர்
தந்திர வித்தைதான் சுவாமி
- முருகன் : மரகதமே நல்ல மயிலே குயிலே நீ
வந்து கதவு திறப்பாயே பெண்ணே
நொந்தமனத்தோ டிருக்காதே
- தெய்வயானை : கதவைத் திறவெனப் பதனமாய்ப் பேசுகிறீர்
கைப்பொருள் கொண்டு வந்தீரோ சுவாமி
செப்படி வித்தைகள் தானோ.
- முருகன் : குன்றக் குடியினில் அன்று காணிக்கை வைத்த
கொலுசுகளிளுக்கு தானேன் பெண்ணே
கொலுசுகள் இருக்குது தானேன்
- தெய்வயானை : பஞ்சணை மெத்தையின் மேற் கொஞ்சிடுமந்த வள்ளி
பாதத்திலிட்டழகைப் பாடும் நல்ல
சோதிப்பிரபையது சேரும்
- முருகன் : தைப்பூசந்தனிலன்பர் காணிக்கையாகத் தந்த
தண்டைகளிருக்குது தானேன் பெண்ணே
கொண்டுகளி கூர்வாயென் கண்ணே
- தெய்வயானை : வைப்பாட்டி வள்ளியின் வீட்டுக்குச் சென்று நீர்
வைத்தவள் காலுக்குப் பாடும் பின்பு
சித்தமாயிருந்திடச் சேரும்.

- முருகன் : சித்திரா பூரணையிற் சேர்த்து வைத்திருக்கிற
செம்பொன்மணித் தாழ்வடந்தாரேன் பெண்ணே
சினத்தைத் தணிந்துநீ சேரும்
- தெய்வயானை : தேவாதி தேவாவிந்த பூருவ நகைகளைத்
தேடியெடுத்து வந்தீரோ சுவாமி
கருதியெடுத்து வந்தீரோ
- முருகன் : இந்திரலோகத்து வெள்ளை யானை வந்திருக்குது
இதனையுனது கண்ணாற் பாராய் என்றன்
மனதைப் புண்ணாகாமற் சேராய்
- தெய்வயானை : கண்ணிணாற் பார்ப்பதென் பெண்ணாய் வளர்த்தெனை
காத்துக் கொடுத்தும் கையில் உம்மைக்
கூத்திக்குப் போகவோ சுவாமி
- முருகன் : இந்தக் கதவினைத் திறக்கவே மந்திர
மிருக்கிறதென்னிடத்திற் பாராய் பெண்ணே
சிரித்திடக் காட்டுகிறேன் சேராய்
- தெய்வயானை : தந்த சொற்படியிப்போ கதவு திறந்திடிற்
றமுவியணைகுவேன் சுவாமி உம்மைத்
தொழுவியணைகுவேன் சுவாமி
- முருகன் : சிந்தையிற் பஞ்சாட்சரந் தன்னை நினைத்தவுடன்
திறந்தே யக்கதவுதானே மிகச்
சிறந்தனள் தெய்வயானை மாண
- தெய்வயானை : திறந்தவுடனே வானோர் பூழை பொழிந்திடத்
தெய்வயானையை யணைந்தாரே அன்று
உய்வன வுலகங்கள் சீரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

சகலகலாவல்லி மாலை

காப்பு

ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கினையும்
ஏய உணர்விக்கும் என் அம்மை - தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாள் என் உள்ளத்தின் உள்ளே
இருப்பள் இங்கு வாராது இடர்.

படிக நிறமும் பவளச்செவ் வாயும்
கடிகமழ்பூந் தாமரைபோற் கையும் - துடி இடையும்
அல்லும் பகலும் அனைவரதமும் துதித்தால்
கல்லுஞ் சொல்லாதோ கவி

வெண்டா மரைக் கன்றி நிற்பதந்
தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாது கொலோ
சகம் ஏழும் அளித்து
உண்டான் உறங்க ஒளித்தான்பித்
தாகவுண் டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.! (1)

நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை
தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்வாய்
பாங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும் பொற்கொடியே
கனதனக் குன்று மைம்பாற்
காடும் சுமக்கும் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.! (2)

அளிக்குஞ் செந்தமிழ்த் தெள்ளமுது
 ஆர்ந்துன் அருட்கடலிற்
 குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொலோ
 உளங் கொண்டு தெள்ளித்
 தெளிக்கும் பணுவற் புலவோர்
 கவிமழை சிந்தக் கண்டு
 களிக்கும் கலாப மயிலே
 சகல கலாவல்லியே.!

(3)

தூக்கும் பணுவற் துறைதோய்ந்த
 கல்வியும் சொற்சுவை தோய்
 வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்வாய்
 வட நூற்கடலும்
 தேக்கும் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமும்
 தொண்டர் செந்நாவில் நின்று
 காக்கும் கருணைக் கடலே
 சகல கலாவல்லியே.!

(4)

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற்
 பாதபங் கேருகமேன்
 நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்னே
 நெடுந் தாட் கமலத்
 தஞ்சத் துவசம் உயர்ந்தோன்
 செந்நாவும் அகமும் வெள்ளைக்
 கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே.!

(5)

பண்ணும் பரதமும் கல்வியுந்
 தீஞ்சொற் பணுவலும்யான்
 எண்ணும் பொழுதெளி எய்தநல்காய்
 எழு தாமரையுந்
 விண்ணும் புவியும் புனலு ந்
 கனலும் வெங்காலு மன்பர்
 கண்ணும் கருத்தும் நிறைந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே.!

(6)

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
 பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
 கூட்டும் படிநின் கடைக்கண் நல்காய்
 உளங் கொண்டு தொண்டர்
 தீட்டும் கலைத்தமிழ்த் தீம்பால்
 அமுதம் தெளிக்கும் வண்ணம்
 காட்டும் வெள்ளோதிமப் பேடே
 சகல கலாவல்லியே.!

(7)

சொல்விற் பனமும் அவதானமும்
 கவி சொல்ல வல்ல
 நல்வித்தையும் தந்தடிமை கொள்வாய்
 நளினாசனஞ் சேர்
 செல்விக் கரிதென் றொருகாலமுஞ்
 சிதையாமை நல்கும்
 கல்விப் பெருஞ் செல்வப்பேறே
 சகல கலாவல்லியே.!

(8)

சொற்கும் பொருட்கும் உயிராமெஞ்
 ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
 நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார்
 நிலந்தோய் புழைக்கை
 நற்குஞ்சரத்தின் பிடியோடு
 அரசன்ன நாணநடை
 கற்கும் பதாம்புயத் தாயே
 சகல கலாவல்லியே.!

(9)

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
 மேற்பட்ட மன்னருமென்
 பண்கண்டளவிற் பணியச் செய்வாய்
 படைப்போன் முதலாம்
 விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்
 டேனும்விளம்பிலுன் போற்
 கண்கண்ட தெய்வ முளதோ
 சகல கலாவல்லியே.!

(10)

திருவெம்பாவை

திருவன்னாமலையில் அருளியது

திருச்சிற்றப்பல்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்

சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வार्கமுல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலியோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மி விம்மி மெய்ம்மறந்து

போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ங்ஙண்
ஏதேனு மாகாள் கிடந்தாள் என்னேயென்ன

ஈதே எந்தொழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்

1

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல் நாம்

பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசி இவையுஞ் சிவவோ விளையாடி

ஏசமிட மீதோ விண்ணோர்க ளேத்துதற்குக்

கூச மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார் கன்பார்யாம் ஆரலோர் எம்பாவாய்.

2

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்

அத்தனா னந்தன் அமுதென்னன் றள்ளுறித்

தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்

பத்துடையீர் ஈசன் பழுவடியீர் பாங்குடையீர்

புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட் காண்டாற்பொல்லாதோ

எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லாம் அறியோமோ

சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை

இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய்.

3

ஓண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லோரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொடுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிச் கசிந்துள்ளம்
உண்ணெக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயே வந்து
எண்ணிக் குறையில் துயிலேனோர் எம்பாவாய்

4

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினை நாம்
போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்களே பேசும்
பாலாறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மை ஆட்கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனே என்று
ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

5

மானேநீ நென்னலை நாளாவந் துங்களை
நானே யெழுப்புவன் என்றனும் நாணாமே
போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
உனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்
ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடலோர் எம்பாவாய்.

6

அன்னே இவைபுங் சிலவோ பல அமரர்
உன்னற கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னாங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னாஎன் னாமுன்னந் தீசேர் மெழு(கு) ஒப்பாய்
என்ஆணை என்அரையன் இன்ன(கு) என்று எல்லோமும்
சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னம் துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

7

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
 ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோங் கேட்டலையோ
 வாழிந தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
 உழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபாங் காளனையே பாடலோர் எம்பாவாய்.

8

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தமப் பெற்றியனே
 உன்னைப் பிரனாகப் பெற்றவன் கீரடியோம்
 உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே யெமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையுமிலோ மேலார் எம்பாவாய்.

9

பாதாளம் எழுநூங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள் முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணுந் துதித்தாலும்
 ஓதஉலவா ஒருதோழன் தொண்ட ருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற்பிணைப் பிள்ளைகள்
 ஏதவனார் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

10

மொய்யார் தடம்பாய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துள் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோம்காண் ஆரழல்போல்
 செய்யாவெண்ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குள்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயாந் ஆட்கொண்டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்பாமல் காப்பாய் எமைஏலோர் எம்பாவாய்

11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தனந் நில்லைச் சிற்றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தன் வானும் குவையமும் எல்லோமும்
 காத்தும் படைத்தும் பரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார் கலைகள்
 ஆர்ப்பவருஞ் செய்ய அணிசூழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையாள் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சுனை நீராலேளோ ரெம்பாவாய்

12

பைங்குவளைக் கார்மரொற் செங்கமலைப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகினத்தாற் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கமுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 ளங்கள் பிராட்டியும் ளங்கோனும் போற்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவில் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
 சங்கம் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயக் பூம்புனல்பாய்ந் தாடுளலோர் எம்பாவாய்

13

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனல்பாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடி சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
 போதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய்.

14

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
 நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
 பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்பணியாள்
 பேரரையாற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
 ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
 வாரொருவப் பூண்முழையீர் வாயார நாம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளடையாள் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா வெங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய்.

16

செங்கணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 சொங்கமலப் பொற்பாதந் தாந்தருளும் சேவகனை
 அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழ்ப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய். 17

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து காள் கரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலைப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணேஇப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடுளோர்எம்பாவாய். 18

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்று
 அங்கப் பழஞ்சொல் புதுக்கும் எம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போம் கேள்
 எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
 எங்கை உனக்கெல்லா தெப்பணியும் செய்யற்க
 கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றும் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கழிலென் ஞாயிறு எமக்கேலோர் எம்பாவாய். 19

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுகநின் அந்தமாம் செந்தளிர்கள்
 போற்றிஎல் லாஉயிர்களுக்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றிஎல் லாஉயிர்க்கும் போகமாம் பூங்குழல்கள்
 போற்றிஎல் லாஉயி ற்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
 போற்றிமால் நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடுளோர் எம்பாவாய். 20
 திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
திருப்பள்ளியெச்சி

திருப்பெருங்குறையில் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றி என் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கபுற் கிணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றிநின் திருமுகந் தெமக்கருள் மலரும்
ஏழின்நகை கொண்டுநின் தொழுதோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலரும் வயல்கூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
ஏற்றுயர் கொடியுடைய யாய்எமை யுடையாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

1.

அருணன் இந் திரனதிசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயநின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழுஎழு நயனக்
கடிமலர் மலரமற் றண்ணல்அங் கண்ணாம்
திரள்நிரை யறுபதம் முரல்வன இவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அகைகடலே பள்ளி எழுந்தருளாயே.

2.

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருக்கள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை ஒளியொளி உதயத்து
ஒருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவநற் செறிகழல் தாளிணை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கெளியாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

3.

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
 இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
 துள்ளிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
 தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
 சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

4.

பூதங்கள் தோறும்நின் றாயெனின் அல்லால்
 போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
 கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
 கேட்டறியோம் உணைக் கண்டறி வாரைச்
 சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 சிந்தனைக் கும்அரி யாய்எங்கள் முன்வந்து
 ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

5.

பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார்
 பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
 மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
 வணங்குகின் றார்அணங் கின்மண வாளா
 செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்கூழ்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

6.

அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்கு
 அரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
 இதுஅவன் திருவுரு இவனவன் எஃவே
 எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்
 மதுவளர் பொழில்திரு வுத்தர கோ
 மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 இதுஎமைப் பணிகொளு மாறது கேட்போம்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

7.

முந்திய முதல்நடு இறுதியு மானாய்
 மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார்
 பந்தனை விரலியும் நீயநின் னடியார்
 பழங்குடில் தொறும் எழுந்தருளிய பரனே
 செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டி
 திருபெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி
 அந்தண னாவதுங் காட்டிவந் தாண்டாய்
 ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

8.

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டார்
 விழுப்பொரு ளேஉன தொழுப்படி யோங்கன்
 மண்ணகத் தேவந்த வாழ்ச்செய் தானே
 வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
 கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
 கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
 எண்ணகத் தாய்உல குக்குயி ரானாய்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

9.

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையி நாள் நாம்
 போக்குகின் றோம் அவ மேஇந்தப்பூமி
 சிவன் உய்யக் கொள்கின்ற வாரென்று நோக்கித்
 திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
 அவன்விருப் பெய்தவும் மரைவன் ஆசைப்
 படவுநின் அரைந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
 அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
 ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

10.

திருச்சிற்றம்பலம்.

2
சிவமயம்

திருப்பொற்சுண்ணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்து நற்றாமம் பூமாலைதாக்கி
முளைக்குந் தூபம்நல் தீபம்வைம்மின்
சத்தியுஞ் சோதியும் பார்மகளும்
நாமக ளோடுபல் லாண்டிசைமின்
சித்தியுங் கெளரியும் பார்ப்பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின்
அத்தன் ற யாறன்அம் மானைப்பாடி
ஆடற்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

1

பூவியல் வார்சடை எம்பிராற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்கவேண்டும்
மாவின் வடுவகி ரன்னகண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புறம்நிலாமே
குணியின் தொழுமின்எங் கோன்எங் கூத்தன்
தேவியும் தானும்வந் தெம்மையாளச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

2

சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டியெங்கும்
எழிற்சூடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தரர்கோன் அயன் தன்பெருமான்
ஆழியான் நாதன்நல் வேலெந்தாதை
எந்தரம் ஆளமை யாள்கொழுநந்
கேய்ந்தபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

3

காசணி மின்கள் உலக்கையெல்லாம்
 காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
 நேசமுடைய அடியவர்கள்
 நின்று நிலாவுக என்றுவாழ்த்தித்
 தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்
 திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
 பாசவினையைப் பறித்துநின்று
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

4

அறுகெடுப் பார்அய னும்அரியும்
 அன்றிமற் றிந்திர னொடமரர்
 நறுமுறு தேவர்க ணாங்களெல்லாம்
 நம்மிற்பின் பல்லதெ டுக்கவொட்டோஞ்
 செறுவுடை மும்மதில் எய்தவில்லி
 திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
 முறவற் செவ் வாயினீர் முக்கண் அப்பற்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

5

உலக்கை பலஓச்சு வார்பெரியர்
 உலகமெ லாம்உரல் போதாதென்றே
 கலக்க அடியவர் வந்துநின்றார்
 காண உலகங்கள் போதாதென்றே
 நலக்க அடியோமை ஆண்டுகொண்டு
 நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
 மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி மகிழ்ந்து
 பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

6

சூடுகந் தோள்வளை ஆர்ப்பவார்ப்பத்
 தொண்டர் குழாமெழந் தார்ப்பஆர்ப்ப
 நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்பவார்ப்ப
 நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பப்
 பாடக மெல்லடி யார்க்கும் மாங்கை
 பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்குக்கு
 ஆடக மாமலை அன்னகோவுக்குக்கு
 ஆடற்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

7

வாட்டங் கண்ட மாங்கைநல்லீர்
 வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கைபொங்கத்
 தோளடிநு முண்டந் துதைந்திலங்கச்
 சோற்றெம்பி ரான்என்று சொல்லிச் சொல்லி
 நாட்கொண்ட நாண்மலப் பாதங்காட்டி
 நாயிற்க டைப்பட்ட நம்மையிம்மை
 யாட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
 ஆடற்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே

8

வையகம் எல்லாம் உரலதாக
 மாமேரு என்னும் முலக்கைநாட்டி
 மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறைய அட்டி
 மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான
 செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி
 ஐயன் அணிதில்லை வான்னுக்கே
 ஆடற்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே

9

முத்தணி கொங்கைகள் ஆடஆட
 மொய்குழல் வண்டினம் ஆடஆடச்
 சித்தஞ் சிவனொடும் ஆடஆடச்
 செங்கயற் கண்பனி ஆடஆடப்
 பித்தெம் பிரானொடும் ஆடஆடப்
 பிறவி பிறரொடும் ஆடஆட
 அத்தன் கருணையொ டாடஆட
 வாடற்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே

10

மாடு நகைவா ணிலாவெறிப்ப
 வாய்திறற் தம்பவ ள்றதுடிப்பப்
 பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாறும்
 பணிகொண்ட லண்ணமும் பாடிப்பாடித்
 தேடுமின் எம்பெரு மா ளனத்தேடிச்
 சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத்தேறி
 யாடுமின் அம்பலத் தாடினானுக்கு
 ஆடற்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

11

மையமர் கண்டனை வானநாடர்
 மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன் தன்னை
 ஐயனை யைப்பி ரானைநம்மை
 அகப்படுத்த தாட்கொண் டருமைகாட்டும்
 பொய்யர் தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யைப்
 போதகரிக் கண்ணினைப் பொற்றொழித்தோள்
 பையர வல்குல் மடந்தைநல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

12

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
 வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
 என்னுடை ஆரமு(கு) ளங்கள்அப்பன்
 எம்பெரு மான்மீம வான்மகட்குத்
 தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்
 தமையன்எம் ஐயன் தாள்கள்பாடிப்
 பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லீர்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே

13

சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
 தாழ்குழல் சூழ்தரு மாயையாடச்
 செங்களி வாய்தித ழுந்துடிப்பச்
 சேயிழை யீர்சிவ ளோகம்பாபடிக்
 கங்கை இரைப்ப அராஇரைக்கும்
 கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
 பொங்கிய காதலிற் கொங்கைபொங்கப்
 போற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே

14

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப்பாகை
 நாடற்கரிய நலத்தை நந்தாத்
 தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச்
 சித்தம் புகுந்து தித்திக்கவல்ல
 கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
 கூத்தனை நாத்தழும் பேறவாழ்த்திப்
 பாணல் தடங்கண் மடந்தைநல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே

15

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர்தம்மோ(டு)
 ஆட்செயும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல்
 தேவர்க னாவினுங் கண்டறியாச்
 செம்மரைப் பாதங்கள் காட்டுஞ்செல்வச்

சேவகம் ஏந்திய வெல்க் கொடியான
 சிவபெரு மான்புரஞ் செந்தகொற்றச்
 சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

16

தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
 சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
 வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி
 மால்விடை பாடி வலக்கையேந்தும்
 ஊனக மாமழ்ச் சூலம்பாடி
 உம்பரும் இம்பரும் உய்ய அன்று
 போனகம் ஆக நஞ்சுண்டல் பாடிப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

17

அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல்பாடி
 அருக்கன் எயிறு பறித்தல் பாடி
 கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல்பாடி
 காலனைக் காலால் உதைத்தல் பாடி
 இயைந்தன முப்புரம் எய்தல் பாடி
 ஏழை அடியோமை ஆண்டு கொண்ட
 நயந்தனைகப் பாடிநின் றாடியாடி
 நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

18

வட்டமலர் கொன்றை மாலை பாடி
 மத்தமும்பாடி மதியும்பாடிச்
 சிட்டர்கள் வாழ்ந்தென் தில்லைபாடிச்
 சிற்றும்ப லத்தெலங்கள் செல்வம்பாடிச்
 கட்டிய மாசனக் கச்சைப் பாடிச்
 காங்கணம் பாடிச் கவித்தகைம்தேல்
 இட்டுநின் றாடும் அரவம்பாடி
 ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

19

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
 மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையம் ஆயினார்க்குச்
 சோதியு மாய்கிரு ளாயினார்க்கு
 துன்பமு மாய்கின்றம் ஆயினார்க்குப்
 பாதியு மாய்முற்றும் ஆயினார்க்குப்
 புந்தமு மாய்வீடும் ஆயினார்க்கு
 காதியும் அந்தமும் ஆயினாருக்கு
 ஆட்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

20

நடராஜ்யத்து.

மண்ணாதி பூதமொடு விண்ணாதி அண்டம் நீ மறை நான்கின் அடிமுடியும் நீ
மதியும்நீ, ரவியும்நீ, புனலும்நீ அனலும்நீ மண்டலம் இரண்டெனும்நீ
பெண்ணும்நீ, ஆணும்நீ, பல்லுயிர்க்கும்நீ பிறவும்நீ, ஒருவன் நீயே.
பேதாதி பேதம்நீபாதாதி கேசம்நீ, பெற்றதாய் தந்தைநீயே
பொன்னும்நீ, பொருளும்நீ, இருளும்நீ, ஒளியும்நீ போதிகக் வந்த குரு நீ
புகழொணா கிரகங்கள் ஒன்பதும் நீ, இந்த புவனங்கள் பெற்றவனும் நீ
எண்ணரிய ஜீவகோடிகளை ஈன்ற அப்பேனே எஞ்சுறைகளையார்க்கு உரைப்பேன்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே எனையீன்ற தில்லை வாழ் நடராஜனே.

மானாட மழவாட மதியாட புனலாட மாங்கை சிவகாமியாட
மாலாட நூலாட மறையாட திறையாட மறை தந்த பிரம்மனாட
கோனாட வானுலகக் கூட்டமெல்லாமாட குஞ்சரமுக்கத்தனாட
குண்டலம் இரண்டாட தண்டைபுலி உடையாட குழந்தை முருகேசனாட
ஞான சம்பந்தரொடு இந்திரர் பதினெட்டுமுனி அட்ட பாலகருமாட
நரைதும்பை அறுகாட நந்தி வாகனமாட நாட்டியப் பெண்களாட
வினையோட உனை பாட எனையாடி இதுவேளை விருதோடு ஆடிவருவாய்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே எனையீன்ற தில்லை வாழ் நடராஜனே.

கடலென்ற புவிமீதில் அலையென்ற உருக்கொண்டு கனவென்ற வாழ்வைநம்பி
காற்றென்ற மூவாசை மாருதச் சூழலிலே கட்டுண்டு நித்தம் நித்தம்
உடலென்ற கும்பிக்கு உணவென்ற இரைதேடி ஓயாமல் இரவு பகலும்
உண்டுண்டு உரங்குவதைக் கண்டதே யல்லாது ஒரு பயனடைந்திலனே!
தடமென்ற இடிகரையில் பந்த பாசங்களென்னும் தாபமாம் பின்னலிட்டு
தாயென்று சேயென்று நீயென்று நானென்று தமிழேனை இது வண்ணமாய்
இடையென்று கடைநின்ற ஏனென்று கேளாது இருப்பதுன் அழகாகுமோ
ஈசனே சிவகாமி நேசனே எனையீன்ற தில்லை வாழ் நடராஜனே.

வம்பு சூனியமல்ல வைப்பல்ல மாரணம் தம்பனம் வசியமல்ல
பாதாள அஞ்சனம் பரகாய பிரவேசம் அதுவல்ல ஜாலமல்ல
அம்பு குண்டுகள் விலக மொழியு மந்தரமல்ல ஆகாய குளிகையல்ல
அன்போடு செய்கின்ற வாதேமோடிகளல்ல அரிய மோகனமுமல்லகும்பமுனி
மச்சமுனி சட்டமுனி பிரமரிஷி கொங்கணர் புலிப்பாணியும்
கோரக்கர் வள்ளுவர் போகமுனி இவரெல்லாம் கூறிடம் வைத்தியமல்ல
என்மனது உன்னடி விட்டு விலகாது நிலைநிற்கவே உள்ளது கூறவருவாய்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே எனையீன்ற தில்லை வாழ் நடராஜனே.

நொந்து வந்தேனென்று ஆயிரம் சொல்லியும் செவியென்ன மந்தமுண்டோ
நுட்பநெறி அறியாத பிள்ளையைப் பெற்றபின் நோக்காத தந்தையுண்டோ
சந்தைமுன் தஞ்சம் என்றடியைப் பிடித்தபின் தளராத நெஞ்சமுண்டோ
தந்திமுகன் அறுமுகன் இருபிள்ளை இல்லையோ தந்தை நீ மலடுதானோ
விந்தையும் ஜாலமும் உன்னிடமிருந்தே வினையொன்றும் அறிகிலேனே
வேதமும் சாஸ்திரமும் உன்னையே புகழுதே வேடிக்கை இதுவல்லவோ
இந்த உலகீரேமும் ஏனளித்தாய் சொல்லு இனி உன்னை விடுவதில்லை
ஈசனே சிவகாமி நேசனே எனையீன்ற தில்லை வாழ் நடராஜனே.

வழிகண்டு உன்னடியை துதியாத போதிலும் வாஞ்சையில்லாத போதிலும்
வாலாயமாய் கோயில் சுற்றாத போதிலும் வஞ்சமே செய்த போதிலும்
மொழி எதுகை மோனையும் இல்லாமல் பாடினும்
மூர்க்கனேன் முகடாகினும் மோசமே செய்யினும் தேசமே கவரினும்
முமுகாமியே ஆகினும் பழியெனக் கல்லவே தாய் தந்தைக்கல்லவோ
பார்த்தவர்கள் சொல்லார்களோ பாரறிய மனைவிக்கு பாதிபுடல் ஈந்த நீ
பாலகனை காக்கொணாதோ எழில்பெரிய அண்டங்கள் அடுக்காய் அமைத்த நீ
என் குறைகள் தீர்த்தல் பெரிதோ
ஈசனே சிவகாமி நேசனே எனையீன்ற தில்லை வாழ் நடராஜனே.

அன்னை தந்தைகள் எனையீன்றதர்க்கு அழுவனோ அறிவிலாததற்கு
அழுவனோ
அல்லாமல் நான்முகன் தன்னையே நோவனோ ஆசை மூன்றுக்கழுவனோ
முன்பிறப்பென்ன வினைசெய்தேன் என்றழுவனோ என்முடறிவுக்கழுவனோ
முன்னில் என்வினை வந்து மூளும் என்றழுவனோ முத்திவருமென்று
உணர்வேனோ
தன்னை தொந்தழுவனோ உன்னை நொந்தழுவனோ தவமென்ன
என்றழுவனோ
தையலர்க்கு அழுவேனோ மெய்வளர்க்கு அழுவனோ தரித்திர
திசைக்கழுவனோ இன்னுமென்ன பிறவி வருமோ என்றழுவனோ எல்லாம்
உரைக்க வருவாய்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே எனையீன்ற தில்லை வாழ் நடராஜனே.

காயாமுன் மரமீது பூ பிஞ்சறுத்தனோ கன்னியர்கள் பழி கொண்டனோ
கடனென்று பொருள் பறித்தே வயிறெறித்தனோ கிளைவழியில் முள்ளிட்டனோ
தாயாருடன் பிறவிக்கென்ன வினைசெய்தனோ தந்தபொருளில்லை

யென்றனோ

தானென்றுகர்வித்து கொலை களவு செய்தனோ தவசிகளை ஏசினேனோ
வாயாரப்பொய் சொல்லி வீண்பொருள் பறித்தனோ வானவரை பழித்திட்டனோ
வடவூபேல் பிறரை சேர்க்காது அடித்தனோ வந்தபின் என்செய்தேனோ
ஈயாத லோபியென்றே பெயரெடுத்தனோ எல்லாம் பொறுத்தருளுவாய்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே எனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே

தாயார் இருந்ததென்ன தந்தையும் இருந்ததென்ன தன்பிறவி உறவுகோடி
தன்மலை குவித்தென்ன கனபெயர் எடுத்ததென்ன தாரணியைஆண்டுமென்ன
சேயர்கள் இருந்ததென்ன குருவாய் இருந்ததென்ன சீடர்கள் இருந்தும் என்ன
சித்துபல கற்றென்ன நித்தமும் விரதங்கள் செய்ததென்ன நதிகளெல்லாம்
ஓயாது மூழ்கினும் என்ன பலன் எமனோலை ஒன்றைக் கண்டு
தடுக்க உதவுமோ இதுவெல்லாம் சந்தை உறவென்றுதான் உன்னிருபாதம்

பிடித்தேன்

யார்மீது உன் மனமிருந்தாலும் உன்கடைக்கண் பார்வை அது போதுமே
ஈசனே சிவகாமி நேசனே எனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே

இன்னமும் சொல்லவோ உன்மனம் கல்லோ இரும்போ பெரும் பாறையோ
இருசெவியும் மந்தமோ கேளாது அந்தமோ இது உனக்கமுது தானோ
என்அன்னை மோகமோ இதுவென்ன சாபமோ இதுவேஉன் செய்கைதானோ
இருபிள்ளை தாபமோ யார்மீது கோபமோ ஆனாலும் நான் விடுவனோ
உன்னைவிட்டெங்கு சென்றாலும் விழுவாவனோ நான் உனையடுத்துங்

கெடுவனோ

ஓஹோ இது உன்குற்றம் என்குற்றம் ஒன்றுமில்லை உற்றுப்பார் பெற்றடியா
என் குற்றமாயினும் உன் குற்றமாயினும் இனியருள் அளிக்க வருவாய்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே எனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே..

சனி ராகு கேது புதன் சுக்கிரன் செவ்வாய் குரு சந்திரன் சூரியன் இவரை
சற்றெனக்குள்ளாக்கி ராசிபணிரெண்டையும் சமமாய் நிறுத்தியுடனே
பணியோத நட்சத்திரங்கள் இருபதினொன்றையும் பக்குவப்படுத்தி பின்னால்
பகர்கின்ற கிரணங்கள் பதினொன்றையும் வெட்டி பலரையும் அட்டி என்முன்
கனிபோலவே பேசி கடுநினைவு நினைக்கின்ற கசடர்களையும் கசக்கி
கர்த்தனின் தொண்டராம் தொண்டர்க்கு தொண்டர்கள் தொண்டர்கள்

தொழுதனாக்கி

இனியவளமருவு சீருமணவை முனுசாமிஎனை ஆள்வதினி உன்கடன்காண்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே எனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே ..

தாயுமானவர் சுவாமிகள் பாடல்கள்

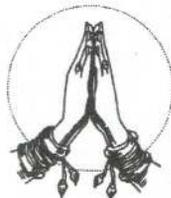
இனியே தெமக்குனருள் வருமோ வெனக்கருதி
 யேங்குதே நெஞ்சமையோ!
 இன்றைக் கிருந்தாரை நாளைக்கிருப்பரன்
 றெண்ணவோ திடமில்லையே!
 அநியாய மாயிந்த வடலைநா னென்றுவரு
 மந்தகற்காளாக்வோ
 ஆடித்திரிந்து நான் கற்றுகுங் கேட்டது
 மவமைய் போனதன்றோ!
 கனியேனும் வறியசெங்காயேனு முதிர்கருகு
 கந்த மூலங்களேனும்
 கனல் வாதை வந்தெய்தி னள்ளிப் புசித்து நான்
 கண்மூடி மௌனியாகித்
 தனியேயிருப்பதற் கெண்ணினே னெண்ணமிது
 சாமி நீ யறியாததோ
 சர்வ பரிபூரண வகண்டதத் துவமான
 சச்சிதானந்த சிவமே!

இராமலிங்க சுவாமிகள் பாடல்கள்

வாழையடி வாழையென வந்த திருக்கூட்ட
 மரபினில் யானொருவனன்றோ வகையறியே னிந்த
 ஏழையடும் பாடுனக்குத் திருவுளச் சம்மதமோ
 இது தகுமோ இது முறையோ இது தருமந்தானோ
 மாழை மணிப் பொது நடஞ்செய் வள்ளல் நா
 னுக்கு மகனல்லனோநீ யெனக்கு வாழ்த்த தந்தையலையே
 கோழையுலகுயிர்த் துயரம் இனிப் பொறுக்கமாட்டேன்
 கொடுத்தருள் நின்னருளொளியைக் கொடுத்தருளிப்போதே.

உளம் கனிந்த நன்றிகள்

“ நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்லது
அன்றே மறப்பது நன்று ”

எமது குடும்பத்தின் ஒளி விளக்காகத் திகழ்ந்த குடும்பத்தலைவி

அமரர். திருமதி ஆறுமுகம் சீன்மம்மா

அவர்களின் இழப்பால் துயருற்றிருந்த வேளையில் உற்ற துணையாய் நின்று உதவிகள் பலபுரிந்தும் நேரடியாக வருகை தந்தும் மற்றும் இறுதிக்கிரியைகளில் பங்குபற்றிய உற்றார். உறவினர். நண்பர்கள். அயலவர்கள். ஆகியோர்க்கும் தொலைபேசி மூலமும், முகநூல் வாயிலாகவும் அனுதாபம் தெரிவித்த அன்பர்களுக்கும் இறுதிக்கிரியைகளின் போது கண்ணீர் அஞ்சலி மூலமும், பதாதைகள் மற்றும் மலர்வளையம் செலுத்தியும் துயரைப் பகிர்ந்து கொண்ட நண்பர்கள், வண்ணார்பண்ணை பொது அமைப்புக்களுக்கும், தூர பிரதேசங்களில் இருந்து இறுதி நிகழ்வில் கலந்து கொண்ட அனைத்து உள்ளங்களுக்கும், “அம்மா ஆத்ம ஜோதி” என்னும் தோத்திரப்பாடல்கள் மலரை மிகவும் அழகுற அச்சிட்டு தந்த பராசக்தி அச்சகத்தினருக்கும் எமது இதயபூர்வமான நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்வதோடு இன்று நடைபெற்ற வீட்டுக்கிருத்திய நிகழ்விலும் ஆத்மசாந்திப் பிரார்த்தனையிலும் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்த அனைத்து அன்புள்ளங்களுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் மனநிறை வெய்துகின்றோம்.

பரியாரியார் லேன்,
பொற்பதி வீதி,
கொக்குவில் கிழக்கு.

குடும்பத்தினர்

வம்ச விருட்சம்

ஆராமநாதர் + தெய்வானைப்பிள்ளை

விசுவலிங்கம் + ஆச்சிமுத்து
முத்தையா + அன்னம்மா
நாகம்மா + கந்தையா

சின்னம்மா

அன்னம்மா + பொன்னம்பலம்
மகாலிங்கம் + புவனேஸ்வரி

ஏகாம்பரம் + நாகமுத்து

கதிரவேலு + கண்மணி
பொன்னம்மா + முத்தையா
சிதம்பரம் + தம்பியையா

ஆறுமுகம்

சின்னம்மா
தங்கம்மா + தங்கராசா
சிவக்கொழுந்து + வீரையா
அன்னம்மா + நாகரெட்டைம்

சிவயோகம்
+
லோகநாதன்

நமநாதன்
+
கனகேஸ்வரி

சுஞ்ஜீவன் + மகாலட்சுமி
சந்துரு + தர்சனா
ஐஷாரா
பவ்ஜா + சுகந்தன்
ஷியாரா
ஷரமான்

கமலாதேவி
+
தேவராசா

லக்ஷுடன்

மகேஸ்வரி
+
சுந்தரராசா

றஜீவன்
றஜீவ்தா
சங்கீர்த்தனா

தனபாலசிங்கம்
+
ஜெகதீஸ்வரி

பிரவீனா

ஜெயராணி

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது
எது நடக்கிறதோ அது நன்றாகவே நடக்கிறது
எது நடக்க இருக்கிறதோ
அதுவும் நன்றாக நடக்கும்
உன்னுடையதை எதை இழந்தாய்
எதற்காக நீ அழுகிறாய்
எதை கொண்டுவந்தாய்
அதை நீ இழப்பதற்கு
எதை நீ படைத்திருந்தாய்
அது வீணாவதற்கு
எதை நீ கொண்டுவந்தாயோ
அது இங்கிருந்து எடுக்கப்படுகிறது
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது
இது இன்று உன்னுடையதோ
அது நாளை மற்றொருவருடையதாகின்றது
மற்றொருநாள் அது வேறொருவருடையதாகும்
இதுவே உலக நியதியும்
எனதுபடைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.

